

Plenaire 5

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

11 oktober 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
SAMENSTELLING VAN COMMISSIES	
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
BELANGENCONFLICTEN	
Mededeling van de voorzitter met betrekking tot de belangenconflicten met het Parlement van de Franse Gemeenschap en het Waals Parlement over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse wooncode	1
ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de toepassing van de Vlaamse decreten in de faciliteitengemeenten rond Brussel na de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2006	
ACTUELE VRAAG van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de invloed van de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen op het beleid voor de Vlaamse Rand	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitbreiding van de Centra voor Kind- en Gezinsondersteuning en de invulling van het begrip overbezetting	5
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de extra middelen vanuit de federale overheid voor Vlaanderen en de oprichting van een Toekomstfonds	6
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de wijze waarop de oproepingsbrieven voor de gemeenteraadsverkiezingen werden verstuurd in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand	8
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken betreffende de algemene invoering van het elektronisch stemmen in Vlaanderen	10
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het functioneren van de flitspalen	11
ACTUELE VRAAG van de heer Jul Van Aperen tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over maatregelen voor de verbetering van de veiligheid in de Kennedytunnel	13
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Paul Wille, Bart Martens, Erik Matthijs, Mark Demesmaeker, Jos Bex en Patrick Lachaert betreffende de bodemsanering en de bodembescherming – 867 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 8	
Algemene bespreking	14
Artikelsgewijze bespreking	26

AANPASSING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK	
Bespreking en stemming	27
ROUWHULDE	27
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Paul Wille, Bart Martens, Erik Matthijs, Mark Demesmaeker, Jos Bex en Patrick Lachaert betreffende de bodemsanering en de bodembescherming – 867 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 8	
Aangehouden stemmings	27
Hoofdelijke stemming	29
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	29
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	33
Individuele stemmings Vlaamse Volksvertegenwoordigers	33

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Sabine Poleyn, Stefaan Sintobin, Gerda Van Steenberge: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande: buitenslands;

Michèle Hostekint: ambtsverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie is in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme de heer Hubert Brouns als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Koen Van den Heuvel.

Voor de sp.a-spirit-fractie is in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie de heer Norbert De Batselier als vast lid vervangen door de heer Kurt De Loor.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2006-2007, nr. 60/2*)

BELANGENCONFLICTEN

Mededeling van de voorzitter met betrekking tot de belangenconflicten met het Parlement van de Franse Gemeenschap en het Waals Parlement over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse wooncode

De voorzitter: Dames en heren, voor het zomerreces hadden het Parlement van de Franse Gemeenschap en het Waals Parlement belangenconflicten ingesteld tegen het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

Het overleg tussen de delegaties van het Vlaams Parlement en van de andere assemblees vond plaats op 4 september 2006, maar heeft niet tot een oplossing geleid.

Bij brief van 17 september 2006 hebben de voorzitters van het Parlement van de Franse Gemeenschap en van het Waals Parlement de geschillen aanhangig gemaakt bij de Senaat, die binnen dertig dagen een gemotiveerd advies moet verstrekken aan het Overlegcomité.

ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de toepassing van de Vlaamse decreten in de faciliteitengemeenten rond Brussel na de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2006

ACTUELE VRAAG van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de invloed van de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen op het beleid voor de Vlaamse Rand

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, vooraf kunnen we zeggen dat, nu Vlaanderen voor de eerste maal zelf de verkiezingen heeft georganiseerd, dit vlot is verlopen. Om meer dan één reden zullen deze verkiezingen gedenkwaardig blijken. Daar gaan we het vanmiddag echter niet over hebben.

Ik wil het even hebben over de verkiezingsuitslag in de Vlaamse Rand rond Brussel. Het debat ten gronde daarover gebeurt het best in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand. We kunnen twee vaststellingen doen. Er zijn gemeenten waar de Franstaligen vooruit gaan, soms fors. Er zijn er ook andere waar ze ter plaatse blijven trappelen of verliezen, althans in zetelaantallen. Wat de faciliteitengemeenten betreft, kunnen we dat laatste echter helaas niet zeggen. Daar valt een ondubbelzinnige vooruitgang van de Franstalige partijen vast te stellen. Daarover gaat mijn vraag, mijnheer de minister.

Zoals we allen weten, werd er vele jaren geleden een federaal compromis bereikt waarbij de proportionaliteit van de schepencolleges werd verzekerd. Zo werd ervoor gezorgd dat de Vlamingen, hoewel ze veelal een minderheid vormen in die faciliteitengemeenten, er toch altijd vertegenwoordigd zouden kunnen zijn in de schepencolleges. We zien echter helaas dat de demografische ontwikkelingen dat federale compromis van destijds grondig ondermijnen. In Linkebeek en Wezembeek-Oppem is al een tijdje geen sprake meer van Vlaamse schepenen. In Sint-Genesius-Rode gaat het niet de goede kant uit. Drogenbos is een verhaal apart. In Wemmel valt het nog maar te bezien hoe de coalitie dezer dagen tot stand zal komen. In Kraainem is de Vlaamse schepen weggefallen.

Dat heeft belangrijke gevolgen. Er zijn een aantal Vlaamse decreten, op het vlak van cultuur, onderwijs en welzijn, die bijvoorbeeld zorgen voor het al dan niet aanwezig zijn van en voldoende subsidies voor een Vlaamse bibliotheek in de gemeente, die voort moeten kunnen worden toegepast. Als een schepen niet is verkozen in het schepencollege, dan ligt dat bijzonder moeilijk.

Al herhaaldelijk werd aangetoond dat in een dergelijk geval een onwillig Franstalig college van burgemeester en schepenen de voorzieningen voor de Vlaamse bevolking in de faciliteitengemeenten kan lamleggen. We verliezen als het ware. Het zijn Vlaamse gemeenten. We kunnen toch niet toelaten dat de voordelen die de mensen in heel Vlaanderen hebben, niet zouden bestaan in de faciliteitengemeenten.

Mijnheer de minister, dit is geen nieuw debat. We hebben het er al over gehad tijdens de Conferentie met de Vlaamse Mandatarissen van de Vlaamse Rand. De federale wet is wat hij is. We kunnen hem niet onmiddellijk veranderen, maar kunnen we op die plaatsen waar Vlaamse schepenen er niet meer zijn of wegvallen, of op die plaatsen waar wordt gebotst op een onwillig Franstalig gemeentebestuur, de toepassing van de Vlaamse decreten, inclusief de toekenning van subsidies, niet rechtstreeks laten verlopen? De toepassing zou dan niet langer verlopen via de gemeenten en het schepencollege, maar via een erkend, legitiem orgaan. Ik weet dat het

moeilijk is, maar ik denk aan een cultuurraad of een ander orgaan dat ervoor kan zorgen dat de Vlamingen in die gemeenten zich toch volwaardige Vlamingen kunnen blijven voelen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de resultaten in de Vlaamse Rand en meer bepaald in de zes faciliteitengemeenten, zijn inderdaad niet erg hoopgevend. De achteruitgang van de Vlaamse partijen is weliswaar niet echt spectaculair, maar hier en daar ontstaan toch dramatische toestanden. In drie faciliteitengemeenten is het aantal gemeenteraadszetels status quo gebleven. In de drie andere gemeenten is het aantal zetels jammer genoeg met één Vlaamse zetel verminderd. In Linkebeek blijven er nog twee Vlaamse gemeenteraadszetels over. Even dramatisch is het feit dat in twee gemeenten het aantal Vlaamse schepenen eveneens is verminderd. In Kraainem verdwijnt de Vlaamse schepen en in Sint-Genesius-Rode verdwijnt één van de twee Vlaamse schepenzetels.

Met dat resultaat voor ogen kunnen we niets anders doen dan concluderen dat het beleid van de Vlaamse Regering voor de Vlaamse Rand niet gelukt is of niet productief genoeg was. De handhaving van het Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand is niet mislukt, maar we hebben de verfransing niet kunnen terugdringen. De maatregelen die in het regeerakkoord vervat zitten en die werden herhaald vlak na het debacle van Brussel-Halle-Vilvoorde, hebben niets of onvoldoende opgebracht. We wachten nog op de resultaten van de studie over de vernederlandsing van het straatbeeld, maar hoogstwaarschijnlijk zal er sprake zijn van een afzwakking van de voorstellen die destijds door de heer Boes werden gedaan. Er is ook de afdwingbaarheid van decreten. Ik ga daar niet dieper op in, want de heer Gatz heeft het daar al over gehad. Er is ook de niet-naleving of de omzeiling geweest van de omzendbrieven van minister Keulen en van de eerdere omzendbrief-Peeters. Er is het dossier van het faciliteitenonderwijs, dat op 1 januari van dit jaar afgehandeld had moeten zijn. Dat is niet gebeurd en ik heb de indruk dat het nog steeds vast zit. Het is waar dat er in meer middelen voor Vlabinvest wordt voorzien, maar het is voor de zes faciliteitengemeenten gebleken dat het zelfs met meer middelen heel moeilijk werken is.

Mijnheer de minister, welke besluiten trekken u en de Vlaamse Regering uit de resultaten van de jongste gemeenteraadsverkiezingen voor wat de zes faciliteitengemeenten betreft? Komt er een aanpassing van het beleid van de Vlaamse Regering voor die faciliteitengemeenten?

Ik wil nog even doorgaan over Sint-Genesius-Rode, waar in 25 jaar tijd het Vlaamse aandeel sterk is teruggevallen. In 1982 hadden de Vlaamse partijen een meerderheid van 13 tegen 12 zetels. In 1988 is dat voor het eerst omgeslagen. Toen waren er 51 percent Franstalige kiezers. Vorige zondag was dat bijna 64 percent.

De Franstalige politici willen de gemeente aanhechten bij Brussel om een corridor tussen Wallonië en Brussel tot stand te brengen. Niemand minder dan de heer Di Rupo, de minister-president van de Waalse regering, heeft dat al verschillende keren herhaald. Vorige zomer heeft hij dat gezegd tijdens de zomeruniversiteit van de PS: 'De Brusselse regio moet worden uitgebreid om een territoriaal geheel te vormen met Wallonië.' Vorige maand in De Standaard zei hij: 'Door het Vlaams-Brabantse Sint-Genesius-Rode in te lijven bij de hoofdstad zou er een corridor worden gecreëerd tussen het Waalse en het Brusselse Gewest.'

Die uitspraken van een minister-president van een deelstaat van deze federatie zijn niet mis te verstaan. Ik heb daarop nog geen reactie van de Vlaamse Regering gehoord. Mijnheer de minister, ik heb u daarover in 2004 al een vraag gesteld. Toenmalig minister-president Van Cauwenberghe heeft daar toen een gelijkaardige uitspraak over gedaan. U hebt gezegd dat u zich daarover niet wilde uitspreken. U zei dat u niet wist of u aan die gemeente bijzondere aandacht moest besteden omwille van de uitspraken van de Waalse minister-president. Mijnheer de minister, bent u vandaag nog steeds die mening toegedaan?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik zal de twee vragen in volgorde beantwoorden, hoewel ze over dezelfde regio en problemen gaan. De invalshoek is een beetje anders bij de vraag van de heer Gatz, en heeft te maken met toezicht.

Mijnheer Gatz, de faciliteitengemeenten zijn en blijven reguliere gemeentebesturen die onder de Vlaamse decreetale regelgeving vallen. Inzake het uitoefenen van toezicht op hun wettelijke verplichtingen stellen zich geen onmiddellijke problemen. De verkiezingsuitslag van vorige zondag zal uiteraard de houding van de Vlaamse Regering niet wijzigen. We zullen op het vlak van toezicht zeker geen enkele laksheid tolereren.

Gemeentebesturen zijn in verhouding tot andere bestuursniveaus complexe besturen. Naast decretaal duidelijk omschreven rechten en plichten, wordt het lokale niveau ook gekenmerkt door twee bijkomende taakomschrijvingen die wat vager zijn. Gemeenten, ook die met faciliteiten, doen eveneens taken in medebewind. Dat wil zeggen dat ze namens Vlaanderen en/of de federale

overheid plaatselijke taken waarnemen of verzocht worden opdrachten uit te voeren of in goede banen te leiden. Ze worden verondersteld dat te doen, maar de weerspanning van enkele burgemeesters in de regio op dat vlak is bekend.

Uiteraard is er door de uitslag van vorige zondag op dat vlak extra waakzaamheid geboden, omdat de nauwkeurige eerstelijnsdetectie op basis van gegarandeerde aanwezigheid van Vlaamse schepenen is afgezwakt.

Een derde takenpakket van de gemeenten valt onder de noemer van de lokale autonomie. De gemeenteraden voeren zelfstandig een dienstverleningsorgaan in, of ze doen dat niet. Dikwijls reikt Vlaanderen bij convenant een geldelijke impuls aan om bepaalde lokale beleidsdomeinen beter te stofferen. Aan die geldelijke ondersteuning hangen ook spelregels vast. Het staat de gemeenten vrij om daarop in te schrijven of niet. Cultuur valt daaronder.

Omdat de besturen in de faciliteitengemeenten dikwijls niet geneigd zijn voor Nederlandstaligen dit facultatief beleid te voeren, beschikt de vzw De Rand over alle mogelijkheden en middelen om in deze gevallen het ondersteunen en coördineren van raden, instanties en verenigingen mogelijk te maken. Ook de provincie speelt daar een rol in. De provincie Vlaams-Brabant neemt binnen die problematiek de meer sportieve aandachtspunten in de zes faciliteitengemeenten voor haar rekening.

Ik wil er in dit verband op wijzen dat onze subsidies voor allerhande initiatieven die het Vlaams karakter en/of de integratie van anderstaligen bevorderen, in 2006 recurrent zijn opgetrokken van 161.000 euro naar 225.000 euro. Daarnaast doen we op het vlak van onderwijs ook een specifieke inspanning.

In Kraainem is de kans helaas reëel dat er vanaf nu minder Vlaamse aandrijving zal zijn binnen het lokale bestuur. Het aandachtspunt voor zowel het toezicht, het sectorbeleid als de vzw De Rand met betrekking tot deze gemeente is dan ook meteen duidelijk.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, wat uw ruimere vraag betreft, wil ik verwijzen naar een studie die de studiedienst van de Vlaamse Regering heeft gepubliceerd over in- en uitwijking in de Vlaamse Rand rond Brussel. Die studie betrof niet alleen de zes faciliteitengemeenten, maar de negentien gemeenten in de brede rand. Daaruit kon duidelijk worden geconcludeerd dat er enerzijds een vrij sterke inwijking was vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en anderzijds een minder belangrijke uitwijking naar Brussel. Bij deze verhuisbeweging trekt een aantal Vlamingen vanuit de Rand verder het Vlaamse Gewest in.

Om dit soort van bewegingen en de daarmee samenhangende verfransing tegen te gaan, hebben we beslist om het werkingskrediet van Vlabinvest uit te breiden. We moeten immers een breed beleid voeren en ons niet beperken tot de enge rand of een klein gebied. We moeten het mogelijk maken dat mensen die geboren en getogen zijn in de hele regio, in deze regio ergens nog goedkope huisvesting kunnen vinden. Dat is een zeer bewuste keuze. Het is een sociale maar ook een strategisch belangrijke keuze dat we ons niet beperken tot een klein gebied rond Brussel.

In uitvoering van de verklaring die de minister-president op 18 mei 2005 heeft afgelegd, heeft de Vlaamse Regering een ambitieus programma opgestart voor de Vlaamse Rand. Het is echter nog te vroeg om na te gaan wat het effect daarvan is op het gebruik van het Nederlands en de sociale integratie. Zeggen dat er niets is verwezenlijkt, wat de ondertoon was van uw vraag, lijkt me echter pertinent onjuist.

U hebt een aantal concrete vragen gesteld, onder meer wat we gaan doen met de promotie van het Nederlands en met name het doen respecteren van het Nederlands in het straatbeeld. U weet dat er een juridische studie is die we hebben voorgelegd aan een expert. We zullen eerst-daags over het rapport van die expert kunnen beschikken.

U verwees eerder negatief naar wat is gebeurd in Halle in verband met de medische interventies. Vanaf 1 oktober rijdt in Halle het paramedisch interventieteam uit. De eerste interventies zijn achter de rug. Het functioneren van dat PIT in het kader van de Nederlandstalige dienstverlening wordt opgevolgd in een begeleidingscomité. Ik verwijs ook naar de inspanningen van minister Vervotte in dat verband.

Wat de Nederlandstalige scholen betreft, wil ik beklemtonen dat we de Vlaamse decreten onverkort toepassen. Bovendien bieden we ook extra ondersteuning voor de Nederlandstalige scholen.

U weet dat voor de zes faciliteitengemeenten de extra lessen taalvaardigheid werden opgetrokken van 222 lestijden naar 430. Dat betekent dat er nu achttien voltijdse eenheden personeel zijn tegenover negen vroeger. Bovendien werd in september een ondersteuningsproject voor de tweede lijn met betrekking tot de tweetaligheid opgestart. Dat is ook belangrijk voor de Nederlandstalige scholen in de faciliteitengemeenten.

Ik deel volkomen het standpunt van alle fracties in het parlement dat ook de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten onderworpen zijn aan de Vlaamse regelgeving. Zonder hierover een polemiek te willen beginnen, wil ik toch zeggen dat het eigenlijk onjuist is te stellen dat ze blijven handelen alsof ze niets met Vlaan-

deren te maken hebben. Deze Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten hanteren het Nederlands als bestuurstaal. Dat is evident zult u zeggen. Ze doen het ook effectief. Ze voeren in die taal gesprekken met de Vlaamse overheid. Recent is dat nog gebeurd bij de toekenning van zorguren en de dienstverlening van de centra voor leerlingenbegeleiding.

U zult zich herinneren dat ik onlangs heb bekendgemaakt dat ik van mening ben dat deze Franstalige scholen in Vlaanderen ook moeten contracteren met Vlaamse CLB's. Eigenlijk is dat een beleidswijziging. Ik heb de klassieke procedure opgestart die geldt als wordt vastgesteld dat een school niet met een CLB gecontracteerd heeft. Die gesprekken zijn aan de gang. Ze verlopen in het Nederlands. Dat is de correcte taal die moet worden gebruikt. Ik kan vandaag nog geen definitieve conclusies treffen. Sommige schoolbesturen zijn daarin soepeler dan andere. Sommige van die besprekingen verlopen vlotter dan andere. We willen dat de op geen enkele redelijke manier betwistbare Vlaamse regelgeving onverkort en ondubbelzinnig wordt toegepast.

Er is een duidelijk verschil van mening met betrekking tot de inspectie. Ik ben natuurlijk van mening dat de inspectie moet gebeuren door Vlaanderen. Daar moet klaarheid over worden geschapen. Het overleg dat ik daarover vorig burgerlijk jaar heb opgestart met minister Arena heeft, jammer genoeg, tot niets geleid, hoewel ik bereid was in gemeenschappelijk overleg naar oplossingen te zoeken. Dat is ook de reden waarom de Vlaamse Regering voluit de aangekondigde parlementaire initiatieven steunt om via een interpretatief decreet duidelijkheid te verkrijgen over wat volgens ons de logische interpretatie is van de hele regelgeving. Dat betekent dat wij bevoegd zijn voor de pedagogische inspectie.

Ik verwijs naar de fracties die daaraan werken. Ik denk dat de heer Kris Van Dijk hierin een coördinerende rol speelt. De Vlaamse Regering steunt de fracties onverkort. Het is heel belangrijk dat we die oefening maken. We moeten daar niet mee dralen.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het spreekt voor zich dat we onverkort achter dat Vlaamse beleid inzake de Rand blijven staan. Ik heb wel nog één opmerking. U hebt mijn vraag inderdaad goed begrepen. Het ging deze keer niet zozeer over problemen met betrekking tot het administratieve toezicht op de gemeenten. Het ging in mindere mate over de problematiek van het medebewind.

Waar het wel over gaat, is de derde pijler: de lokale autonomie. Het gaat om de vraag of gemeenten iets doen of niet, of ze iets willen doen of niet, of ze een

Vlaamse bibliotheek willen erkennen, subsidiëren, ondersteunen of niet. Ik kan uw principiële standpunt daarover begrijpen. U zegt dat als gemeenten een bepaalde beleidsruimte niet willen invullen, de vzw De Rand dat doet. De uitslag van de verkiezingen in de faciliteitengemeenten is nu eenmaal wat ze is. U kunt de achteruitgang van de Vlaamse verkozenen en schepenen niet ontkennen.

Mijnheer de minister, ik vraag u om op een niet al te lange termijn met de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen die zaak toch nog eens opnieuw te bekijken. In de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand moeten we daar nog eens dieper op ingaan. Als we op een gewoon technocratisch-principieel standpunt blijven staan, dan belooft dat niet veel goeds voor de toekomst. Dan zal de vzw De Rand almaar weer werk krijgen. Dat kan toch ook niet de bedoeling zijn.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik heb niet gezegd dat de Vlaamse Regering de voorbije twee jaar niets gedaan heeft. Ik heb wel willen aangeven dat wat is gebeurd, niet heeft kunnen beletten dat de verfransing in de Vlaamse Rand en meer specifiek in de zes faciliteitengemeenten zich doorzet. Hoogstens is het beleid erin geslaagd om het comfort van de nog aanwezige Vlamingen een beetje te verhogen. Het heeft echter geen halt kunnen toeroepen aan de verdere verfransing van de gemeenten. Enerzijds is er het beleid ten opzichte van de Vlaamse Rand waarop we verder kunnen ingaan bij de bespreking van de begroting. Anderzijds is er de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde die onontbeerlijk is om een efficiënt beleid te kunnen voeren. Ik denk dat dit in 2007 een opdracht is voor alle Vlaamse partijen, ook die van de meerderheid. Dan is er nog de kwestie van de faciliteiten. We stellen vast dat er een groot verschil is tussen de gemeenten zonder en met faciliteiten. De conclusie ligt daar voor de hand.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Gatz, u hebt de goede conclusie getrokken dat we ons met de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen moeten bezinnen over de resultaten en nadenken over wat er verder moet gebeuren. Ik zal daartoe de nodige initiatieven nemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Dames en heren, ik stel voor om de vergadering even te schorsen want er is een technisch probleem met de geluidsinstallatie.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.29 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.39 uur.*

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitbreiding van de Centra voor Kind- en Gezinsondersteuning en de invulling van het begrip overbezetting

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, tegen het einde van het vorige parlementaire jaar is al een vraag gesteld over de uitbreiding van de CKG's. U hebt toen aangestipt dat het Globaal Plan voorziet in de mogelijke uitbreiding met veertig bijkomende plaatsen om aan de huidige overbezetting te verhelpen. Het raadgevend comité van Kind en Gezin adviseerde dat die uitbreiding nodig is om tegemoet te komen aan de noden.

De administratie van Kind en Gezin geeft evenwel een andere definitie dan wat in het erkenningsbesluit is bepaald. Volgens de administratie kan men overbezetting gelijkstellen met een bezettingsgraad van 95 procent, terwijl in artikel 8 van het erkenningsbesluit sprake is van het volgende: 'om tegemoet te komen aan zeer acute en uitzonderlijke problemen van die gezinnen en wanneer de capaciteit van het centrum dreigt te worden overschreden, en voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in dit besluit, kan ieder centrum kinderen opnemen en begeleiden boven zijn erkende capaciteit. De overbezetting bedraagt maximaal 110 procent van de erkende capaciteit op jaarbasis. Per dag mag de overbezetting niet meer zijn dan 25 procent. Iedere overschrijding moet worden gemeld aan Kind en Gezin.'

Ik wil daarover enkele vragen stellen. Kan de minister verklaren waarom Kind en Gezin werkt met een andere legistische definitie van de term 'overbezetting'? Betekent dit dat deze interpretatie ook in andere welzijnssectoren zal worden ingevoerd? Verder zou ik willen weten of de minister wil verhelpen aan de overbezetting in instellingen die zich vandaag voordoet, dan wel aan de overbezetting die zich al jaren voordoet? In het Globaal Plan heeft de minister aangegeven dat ze via regionale spreiding wil tegemoetkomen aan de noden op het terrein. Wordt bij de toewijzing van die veertig bijkomende plaatsen rekening gehouden met die regionale spreiding, los van de overbezetting?

Minister Inge Vervotte: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik zal proberen te antwoorden op deze vraag, hoewel dat moeilijk is. Want deze vraag heeft eigenlijk geen voorwerp. Deze vraag gaat over het advies dat ik aan het extern verzelfstandig agentschap Kind en Gezin heb gevraagd over de uitvoering van één aspect van het Globaal Plan. U vraagt me uitleg over de interpretatie die misschien in het advies zal staan. Ik heb nog geen advies ontvangen. Bijgevolg

kan ik niet weten welke interpretatie Kind en Gezin aankleeft, en kan ik dat dan ook moeilijk beoordelen. Ik vind het als minister mijn taak om mij uit te spreken over een advies en waarom ik al of niet een advies volg.

Als ik een advies vraag, dan verwacht ik dat Kind en Gezin alle elementen op een rij zet die moeten toestaan om aan de problemen op het terrein adequaat te verhelpen. Als dat impliceert dat een bepaalde interpretatie nodig is en het besluit van de Vlaamse Regering moet worden gewijzigd, dan verwacht ik dat dit ook in dat advies wordt uiteengezet en gemotiveerd.

Dat zijn immers de denkpatronen van een raadgevend comité of van Kind en Gezin. Zij kunnen zich niet alleen beperken tot een beschrijving van wat er vandaag bestaat. Ik verwacht van hen dat ze antwoorden bieden voor de problemen die vandaag opduiken.

En vandaag gaat het over de uitvoering van een element van het Globaal Plan, namelijk de extra capaciteit voor de CKG's. Ik heb er in mijn vorige antwoord al naar verwezen. Ik verwacht van het advies dat het een antwoord biedt op de overbezetting in de voorzieningen vandaag, en tegelijk rekening houdt met de ongelijke regionale spreiding.

Daarbij komt nog dat ook in het Globaal Plan een uitbreiding met 75 plaatsen is voorzien voor de capaciteit van 0 tot 12 jaar. Daardoor kunnen kinderen die vandaag onterecht in de CKG's zitten, bij de Bijzondere Jeugdzorg terecht. Wij vragen dus ook overleg met Kind en Gezin en de Bijzondere Jeugdzorg want dit heeft immers eveneens een impact op de programmatie.

Ik kom even terug op het besluit waarnaar u verwijst. We mogen immers niet alles door elkaar gooien. Dat besluit heeft te maken met het kwaliteitsbeleid. Het betreft het besluit dat onze inspectie de mogelijkheid biedt om toezicht te houden op onze voorzieningen en vast te stellen dat er kwaliteit kan geboden worden in de voorzieningen. Dat heeft niets te maken met de programmatie en capaciteit.

Mijn motivatie om al dan niet een advies van Kind en Gezin op te volgen wil ik gerust meedelen, maar vandaag kan ik moeilijk een uitspraak doen over elementen waarvan ik geen kennis heb.

Mevrouw Else De Wachter: Ik stel vast dat de minister zelf nog met heel wat vragen zit. We zullen dit dossier van zeer nabij blijven opvolgen. Overbezetting wordt hier opnieuw als een spreidingsprobleem van doelgroepen en capaciteit binnen de CKG's gezien. Dat element van antwoord neem ik zeker mee. Ik stel vast dat er een onderscheid wordt gemaakt wat de percentages betreft. Dat is van groot belang en kan cruciale gevolgen hebben. We zullen dit dan ook nauwlettend opvolgen.

Minister Inge Vervotte: Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen een programmatie en een uitbreiding. Als we naar de gemiddelde capaciteit kijken in een voorziening, dan is het gangbaar dat een bepaald percentage als normaal wordt beschouwd. Dat mag men niet verwarren met een maximale bezettingsgraad die is toegestaan om nog kwaliteit te bieden. Ik zou dus voorzichtig zijn met de uitspraken die u hier poneert.

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen een programma bij uitbreiding en maximale capaciteit om kwaliteit te kunnen blijven bieden. Als we naar de gemiddelde capaciteit kijken in een voorziening, dan is het gangbaar dat een bepaald percentage als normaal wordt beschouwd. Dat mag men niet verwarren met een maximale bezettingsgraad die is toegestaan om nog kwaliteit te bieden. Ik zou dus voorzichtig zijn met de uitspraken die u hier poneert.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de extra middelen vanuit de federale overheid voor Vlaanderen en de oprichting van een Toekomstfonds

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag is ontstaan naar aanleiding van de goedkeuring van de ontwerpbegroting 2007. Er zou plots een financiële meevaller van circa 187 miljoen euro zijn. Ik veronderstel dat dit heeft te maken met de financieringswet, de fiscale capaciteit en de denataliteit. Dat levert plots die extra miljoenen euro op. Het geld is afkomstig van de federale overheid. Ik heb begrepen uit de pers dat het de bedoeling is dat de Vlaamse Regering een soort van Toekomstfonds zou oprichten waarin een bedrag van 370 miljoen euro zou worden gestopt.

Wat ik een beetje merkwaardig vind, is dat dit ineens uit het niets opduikt nadat de regering de ontwerpbegroting 2007 heeft goedgekeurd. Ik zou dat in mijn gemeente ook wel willen meemaken, ik doe daar ook de financiën. In het regeerakkoord heeft men gesproken over een soort toekomstnorm die men zou gaan hanteren en nu duikt er plots geld op om een Toekomstfonds op te richten.

Er is ook gesproken over een fonds dat men zou kunnen oprichten om te gebruiken bij de staatsvorming 2007. Want bij de overheveling van bevoegdheden van

het federale niveau naar Vlaanderen, zouden er heel waarschijnlijk geen financiële middelen mee overkomen. Vlaanderen zou dan een aantal bevoegdheden kunnen financieren met de extra middelen uit de financieringswet.

Ik heb vier vragen. Bent u het met mij eens dat de federale overheid, na de goedkeuring van de ontwerpbegroting 2007, plots exacte gegevens overmaakt? Stapt u af van het principe van het FFEU? Komt er in de plaats een Toekomstfonds? Kan de Vlaamse overheid vrij over dat geld beschikken of is er een afspraak met de federale overheid dat dit geld opgespaard moet worden zodat er een positief effect is voor de federale begrotingsnorm? De premier heeft een aantal weken geleden trouwens gezegd dat alle besturen zullen moeten bijdragen tot het halen van de begrotingsnorm. Welke invloed heeft dit op de onderhandelingspositie van Vlaanderen voor de komende staatshervorming?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Misschien eerst het technische onderdeel. Het is zo dat op het interministerieel overleg van vrijdag 22 september 2006, het INR een aantal documenten heeft gegeven die we nadien geanalyseerd hebben. Naar aanleiding van de Septemберverklaring van 25 september 2006 hebben we de resultaten van de begrotingsopmaak 2007 aan u overgemaakt. Uit analyse van de documenten van het INR bleek dat er twee parameters gewijzigd waren, namelijk de fiscale capaciteit en de denataliteit. Voor alle duidelijkheid de twee meest belangrijke parameters: het BNP is op 2,2 percent gebleven en de inflatie is op 1,9 percent gebleven. Zowel de aanpassing van 2006 als de nieuwe parameters van 2007 zijn correct verrekend in de Vlaamse begroting.

Al sedert oktober 2005 schrijf ik aan mijn federale collega-minister van Begroting brieven over de fiscale capaciteit omdat ik erg verwonderd was dat die in 2005 niet steeg voor Vlaanderen. In 2006 was ik er nog meer van overtuigd dat die fiscale capaciteit voor Vlaanderen moest stijgen, en stuurde ik opnieuw een brief. Er zijn twee redenen voor. Er komen in dit land bijna 150.000 jobs bij, vooral in Vlaanderen waar er dus ook personenbelasting voor betaald wordt. Bovendien tonen officiële statistieken dat de federale lastenverlaging ongeveer 1,6 miljard euro minder opbrengsten geeft, waarvan grosso modo 900 miljoen euro in Vlaanderen en 600 miljoen euro in Wallonië. Proportioneel weegt de lastenverlaging dus zwaarder in Wallonië omdat ze er in de marginale schijven het snelste voelbaar is voor meer mensen – Vlaanderen heeft hogere inkomens.

Hoe wordt nu de fiscale capaciteit berekend? Men stelt een bepaald pakket middelen vast, waarop men een percentage toepast. Die pot blijft hetzelfde, maar het

stuk van de taart voor Vlaanderen moest wel groter worden, je moest echt geen hogere wiskunde gestudeerd hebben om dat aan te voelen. Uiteindelijk is die parameter voor Vlaanderen in één klap gestegen met 0,4618. Dat is een gigantische stijging, waardoor we een meeroopbrengst hebben van 167 miljoen euro. Dit houdt ook in dat de parameter in Wallonië met meer dan 5 percent is gedaald. Zoals u weet, zijn er in de bijzondere financieringswet en het solidariteitsmechanisme dat daarin zit, compensaties voorzien wanneer een regio minder heeft dan het gemiddelde van de personenbelasting. Met andere woorden: het stuk van de taart voor Vlaanderen wordt groter en het stuk van de taart voor Wallonië wordt kleiner, maar in Wallonië werkt het solidariteitsmechanisme waardoor het uiteindelijk een status-quo kent.

Wat de denataliteit betreft, danken we onze Waalse vrienden. We stellen namelijk vast dat het aantal min-18-jarigen in Wallonië stijgt ten opzichte van het referentiejaar 1988. In de bijzondere financieringswet staat dat in dat geval de taart groeit, dat er meer btw-middelen worden doorgestort naar de gemeenschappen. Als de taart groeit, en Vlaanderen heeft daar een vast percentage van, dan groeit natuurlijk het stuk voor Vlaanderen, meer bepaald met 24 miljoen euro. Wie de optelsom heeft gemaakt, komt zo uit op 187 miljoen euro meer middelen.

Verder weet u dat we in Vlaanderen sinds het begin van deze legislatuur werken met een toekomstnorm die we vertalen in het aanleggen van conjunctuurprovisies. Die conjunctuurprovisies zijn ook meegenomen in de meerjarenbegroting en worden doorgetrokken. Zo hadden we bijvoorbeeld in 2004 een conjunctuurprovisie van 90 miljoen euro, die we niet hebben aangewend, en waar een begrotingsruiter op zit. In 2005 hebben we de conjunctuurprovisie wel gebruikt: tijdens de budgetcontrole hebben we ze in de begroting ingeschreven. Voor 2006 hebben we een conjunctuurprovisie van 92 miljoen euro, die we normaal gezien niet nodig hebben. Het is de bedoeling om bij de budgetcontrole 2007, wanneer we dit wiskundig zeker weten, deze twee conjunctuurprovisies te storten in een Toekomstfonds.

Waarom wil ik dat? Toen ik pas aantrad – de collega's van de Commissie voor Financiën en Begroting weten dat zeer goed – hebben we een heel debat gevoerd over een verslag van de Hoge Raad voor Financiën, dat het had over de intertemporele neutraliteit. De Hoge Raad voor Financiën waarschuwde in dat verslag de minister van Financiën en Begroting: let op dat, wanneer er een toevloed is van middelen, die niet worden omgezet in recurrent beleid, want dan moet er bij een daling van de ontvangsten worden bijgestuurd. Vermits Vlaanderen voor twee derde een loonbegroting heeft, moet er, als er moet worden bijgestuurd, worden geknibbeld aan

dat één derde ‘andere uitgaven’, en dus aan de investeringen. Daarom heb ik aan de regering voorgesteld om met het oog op de toekomstnorm en het aanleggen van conjunctuurprovisies te voorzien in een methodiek waarbij we, wanneer we de conjunctuurprovisie niet nodig hebben, dat bedrag automatisch storten in dat Toekomstfonds, waardoor we eigenlijk vermijden dat we in Vlaanderen een soort stop-and-go-begrotingsbeleid moeten voeren. Zo kunnen we structureel een macro-economische reserve aanleggen, die toelaat om, zelfs bij een tegenvallende conjunctuur – 0,1 percent BNP is vandaag voor Vlaanderen ongeveer 13 miljoen euro – de begrotingsdoelstellingen van de meerjarenbegroting te behouden. Wat mij betreft wordt er dus met de grootst mogelijke voorzichtigheid te werk gegaan.

Waarom een Toekomstfonds en geen FFEU of niet het Zorgfonds? Het Zorgfonds heeft een zeer gealloceerde opdracht, namelijk het verlenen van de zorgbijdrage. We hebben daarvoor dit jaar 150 miljoen euro extra gereserveerd. Het Fonds voor Financiering van de Eenmalige Uitgaven wordt op een compleet andere manier gefinancierd: het FFEU wordt gespijsd met een evenwaardig bedrag aan vastleggingskredieten en betaalkredieten, dat op het eind van het jaar niet wordt aangewend. Dat bedrag wordt in twee treden overgedragen: op het einde van het jaar en bij de budgetcontrole van het daaropvolgende jaar. De financiering van het FFEU gebeurt dus op een andere manier en ook de uitgaven van het FFEU zijn zoals u weet zeer gealloceerd om de scheeftekening tussen gemeenschapsuitgaven en gewestuitgaven te corrigeren naar de gewestuitgaven, onder meer in investeringen in openbare werken en milieu.

We rekenen in de loop van volgend jaar op een spaarpot van ongeveer 370 miljoen euro. We gaan dat geld niet gebruiken voor recurrente uitgaven. Daar is de regering het over eens. We zitten met een lopend contentieux met de federale regering, waarvan we niet weten of we er morgen, overmorgen of in de zomer van 2007 uit zullen raken, maar er zal ooit een beslissing genomen moeten worden. Het gaat over dossiers zoals de gesubsidieerde contractuelen, het tijdskrediet, de responsabiliseringsbijdrage, de pensioenen enzovoort. We beschikken over een buffer, zodat we nooit aan de beleidsruimte moeten knibbelen.

De Kyoto-uitdaging komt op ons af, met de komende twee, drie of vier jaar de vraag in welke mate we die kunnen invullen en moeten bijsturen. We moeten ook nog een aantal investeringsuitgaven doen, waarbij we die middelen via eenmalige investeringen willen aanwenden en activeren, om op die manier ook de naam van investeringsregering waar te maken.

Vlaanderen beslist daar autonoom over, maar iedereen weet dat de volgende zomer zich als warm aankondigt, in het kader van de mogelijke gesprekken over een

staats hervorming. Ik heb geleerd dat het handig is om op dat moment iets achter de hand te hebben. Ik geef een voorbeeld. De overheveling van de bevoegdheid inzake landbouw ging gepaard met een krediettekort van 10 miljoen euro. We hebben toen een Lambermontprovisie aangelegd, die we tot en met dit jaar hebben gebruikt om de financiering van die bevoegdheid waar te maken.

Ik zou zeggen: bezint eer ge begint. Ik denk dat de Vlaamse Regering hier een goede beslissing heeft genomen. Als we dat optellen bij het Vlaams Zorgfonds, het FFEU en het Toekomstfonds, denk ik dat de Vlaamse begroting op gewapend beton is gebouwd.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, u zegt dat de klassieke investeringen er niet mee worden betaald, maar u spreekt wel over investeringsuitgaven. Welke investeringsuitgaven zijn dat dan?

Minister Dirk Van Mechelen: Er zijn nogal wat collega's die nog vragen in petto hebben. Voor een aantal sectoren, onder meer mobiliteit, overwegen we om een grootschalig investeringsprogramma op gang te brengen. Dat vraagt een kapitalisering, die we met die middelen zouden kunnen doen.

Er liggen ook nog andere plannen op tafel die een eenmalige kapitalisatie vragen van een aantal nieuwe vennootschappen. Ook daar zouden we dat geld voor kunnen aanwenden, maar dat is een beslissing die we pas in 2007, met kennis van zaken, zullen nemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de wijze waarop de oproepingsbrieven voor de gemeenteraadsverkiezingen werden verstuurd in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, twee weken geleden hebben we het hier al gehad over de wijze waarop in vier van de zes faciliteitengemeenten rond Brussel de oproepingsbrieven werden verstuurd. Dat gebeurde via een taalcode, de vermeende taalaanhoorigheid van de inwoners, waar de gemeente niets van zou moeten weten. Dus dat gebeurde onwettig. In sommige gevallen heeft de burgemeester dat op persoonlijke titel gedaan, maar dat is onwettig.

Mijnheer de minister, u hebt de gouverneur de opdracht gegeven om de oproepingsbrieven op een correcte manier te versturen, meer bepaald in het Nederlands. Wie in die gemeenten een Franse vertaling wil en aanvraagt, kan die ook krijgen. Het gevolg was dat er twee oproepingsbrieven bij de mensen zijn terechtgekomen.

De burgemeester van Wezembeek-Oppem achtte het bovendien nodig om de inwoners van zijn gemeente te laten weten dat ze de oproepingsbrief van de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant eigenlijk in de vuilbak konden gooien. Hij heeft gezegd dat de mensen er geen rekening mee moesten houden en dat de enige juiste oproepingsbrief vanuit de gemeente werd verstuurd. Dat is de derde onwettigheid.

Mijnheer de minister, de verkiezingen zijn achter de rug. We stellen vast dat vier van de zes gemeentebesturen bewust en provocatief in de fout zijn gegaan. Overal waar ze de kans zien, saboteren ze nog altijd de taalwetgeving. Ze kunnen zich nu niet meer verschuilen achter het feit dat de rondzendbrieven-Peeters en -Martens, die de verankering waren van de taalwetgeving, nog aanhangig zijn voor de Raad van State, want op 24 december 2004 heeft de Raad van State heel duidelijk gezegd dat de rondzendbrieven correct waren en de interpretatie van de taalwetgeving correct was.

U hebt natuurlijk altijd juridisch gelijk, maar u moet ook nog politiek gelijk krijgen. Dat is het probleem bij die heerschappen, want ze saboteren nog altijd de taalwetgeving waar zij kunnen. Ze doen dat ook met de ruggensteun van hun moederpartijen. Minister Reynders, nota bene federaal minister van Institutionele Aangelegenheden, heeft een voorwoord geschreven in een verkiezingspamflet van de Union des Francophones bij ons in de Rand, dat in heel Halle-Vilvoorde in de bussen is gevallen. Op het einde schrijft hij: 'S'il y a une patrie à donner au francophones, s'il y a une patrie à leur faire aimer, c'est une patrie francophone, une Belgique francophone.' Zo eindigt de federale minister voor institutionele aangelegenheden de oproep van de Union des Francophones om voor de UF te stemmen, die in alle bussen van heel Halle-Vilvoorde is gevallen.

Mijnheer de minister, de verkiezingen zijn voorbij, u moet nu optreden. U hebt juridisch gelijk, u moet nu nog politiek gelijk halen. Of u nu juridisch gelijk hebt of niet, doet voor die heerschappen niet terzake. Op 27 september hebt u op deze tribune gezegd: 'Het hoofdstuk sancties is niet voorbij.' Nu is de vraag: hoe zit het nu met die sancties? Ik weet ook dat u op dit ogenblik nog niet bevoegd bent om burgemeesters te schorsen of af te zetten, die bevoegdheid hebt u maar vanaf 1 januari 2007. Onze vraag naar daadwerkelijke sancties, blijft overeind. Ik kan me in elk geval niet voorstellen dat indien dezelfde burgemeesters die dit weer uitgespookt hebben, zouden worden voorgedragen om opnieuw

burgemeester te worden – u moet hen benoemen –, u opnieuw die benoeming zou aanvaarden. Als een dergelijke benoeming op uw bureau terecht komt, namelijk van dezelfde personen die nu burgemeester zijn en die opnieuw een communautaire veldslag met u willen uitvechten, kan ik me niet voorstellen dat u hen klakkeloos opnieuw zou benoemen. Mijnheer de minister, de maat is voor ons al lang vol, ik hoop voor u hetzelfde. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer Van Hauthem, de verkiezingen in de Randgemeenten van 8 oktober zijn goed verlopen. Het was een contrast met de verkiezingen die plaats hadden op 8 oktober 2000. Toen hebben we een aantal hilarische toestanden meegemaakt, en ik druk me eufemistisch uit. Die hebben nu niet plaats gehad.

We hebben ons heel goed voorbereid op die verkiezingen. Er werden foute oproepingsbrieven verstuurd, maar daarna zijn we meteen in actie geschoten. Op mijn vraag heeft de gouverneur dat meteen gecorrigeerd. Dat is duidelijk. De mensen die in de bureaus zetelden, wisten duidelijk waar ze aan toe waren, ook zij waren duidelijk geïnstrueerd. Ik heb aan de gouverneur gevraagd een rapport te maken. Ik heb dat nog niet ontvangen. Op basis van de inhoud van dat rapport, zijn sancties niet uitgesloten. Dat heb ik hier veertien dagen geleden ook duidelijk gezegd. Ik heb woorde-lijk gezegd: 'Sancties zijn geen gesloten boek voor mij.' Ik zal de maatregelen nemen die zich opdringen. Mocht blijken uit de inhoud van dat rapport dat er strafbare feiten zijn gepleegd, zal ik klacht neerleggen bij het parket. Op dit ogenblik heb ik dat rapport nog niet. Ik blijf bij mijn stelling van veertien dagen geleden. Ik zal doen wat moet gebeuren.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u blijft bij uw standpunt van twee weken geleden. Het zou er maar aan ontbreken. Wanneer verwacht u dat rapport van de gouverneur? Is dat binnen twee weken of twee maanden? De timing is niet onbelangrijk.

U kunt juridisch het gelijk aan uw kant hebben, maar u moet nog politiek gelijk krijgen.

In feite weten we dat ze manifest zwaar in de fout zijn gegaan. Anders had u de gouverneur niet op pad gestuurd om de correcte oproepingsbrief rond te sturen. Is het voor u politiek denkbaar dat, indien dergelijke figuren opnieuw worden voorgedragen om te worden benoemd tot burgemeester, u die benoeming gaat ondertekenen?

Minister Marino Keulen: Dat is een hypothetische

vraag. Wat dat betreft, moeten er een aantal voorwaarden worden vervuld. Er is het rapport van de gouverneur en de eventuele bevindingen van het parket, als bij dat parket klachten worden ingediend. Aan de hand van de inhoud daarvan zou het kunnen dat een aantal mensen niet kunnen worden benoemd tot burgemeester. Maar nu praten we in een virtueel kader.

U hebt zelf aangegeven dat de federale minister van Binnenlandse Zaken tot het einde van dit jaar verantwoordelijk is voor het tuchtrecht wat de burgemeesters betreft. De bestendige deputatie en de gouverneur van Vlaams-Brabant zijn terzake verantwoordelijk wat de schepenen betreft. Vanaf januari 2007 zal de Vlaamse overheid hiervoor verantwoordelijk worden wat de burgemeesters betreft. Hierover woedt er een discussie tussen de juristen over de vraag of we retroactief kunnen optreden vanuit die bevoegdheid die we vanaf begin 2007 verwerven. Sommige juristen zeggen dat dit wel kan. Andere beweren dat het niet kan. Momenteel wordt onderzocht hoe de vork juridisch in de steel zit

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken betreffende de algemene invoering van het elektronisch stemmen in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, deze vraag werd ons de jongste dagen heel veel gesteld. Ik heb hier een kaart van Vlaanderen, waarop de kantons waar automatisch wordt gestemd donker gekleurd zijn en de gebieden waar nog met potlood en papier wordt gestemd wit. Dat systeem bestaat sinds 1994. Naar aanleiding van de vraag van de heer Peumans is terzake een uitgebreid debat gevoerd in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden. Ik vind dat Vlaanderen de ambitie moet hebben om dit nu eens op korte termijn te regelen.

In een tijd dat het merendeel van de senioren via internet communiceert en informatie vergaart, in een tijd van homebanking, in een tijd dat nieuwe technieken ons op de meest performante wijze alle mogelijkheden geven, kan het niet dat meer dan 50 percent van de Vlamingen op een wijze stemt die bijna middeleeuws te noemen is. Dat roept veel vragen op met betrekking tot het efficiënte beheer en de organisatie van het overheidsapparaat.

Ik heb eens berekend hoeveel mensen daarbij betrokken zijn. Vorige zondag zijn 115.000 mensen opgevorderd

om hun plicht te vervullen, vanuit een goede burgerzin, ofwel 's voormiddags in de stembureaus of 's namiddags in de telbureaus. Mocht het elektronisch stemmen worden veralgemeend, dan wordt 35.000 mensen het telwerk bespaard. De uitslagen zouden veel sneller en juist ter beschikking zijn. Ik vind het voor de hand liggen dat daarvoor op korte tijd het nodige geld moet worden vrijgemaakt en de technische oplossingen worden aangereikt.

In mei hebt u gezegd dat u aan een werkgroep hebt gevraagd om dat te onderzoeken. Die werkgroep ging het aan universiteiten vragen. Eind juni zou een voorstel worden ingediend, waarbij zou worden aangegeven welk systeem het beste zou zijn. Er is ook sprake van tussenvoorstellen. Zo werd voorgesteld door sommige professoren dat er nog zou worden gestemd met het potlood, maar dat het opnemen van de stemmen via een scanprocedure zou verlopen. U moet echter een keuze maken, temeer daar de installaties van 1994 verouderd zijn en vervangen moeten worden. Wat is de stand van zaken in dit dossier?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, mijnheer Sauwens, ik had het zopas al over de organisatie van de verkiezingen in de gemeenten van de Rand. Ik maak even van deze gelegenheid gebruik om voor de globale organisatie van de verkiezingen een pluim te geven aan alle betrokkenen. Op 8 oktober zijn er 4.700.000 Vlamingen gaan stemmen op 6045 plaatsen, want zoveel stembureaus waren er. Die hele organisatie werd toevertrouwd aan 54.000 mensen waarvan een groot deel semi-vrijwilligers waren die enkel een symbolische vergoeding ontvingen. Als we zouden overstappen op een volledige elektronisering, dan blijkt uit de cijfers van de mensen van ABA, dat er 14.500 mensen zouden wegvallen. Dat is heel veel.

Mijnheer Sauwens, laat het duidelijk zijn dat we in deze bondgenoten zijn. Ook ik ben gewonnen voor een volledige elektronisering van onze verkiezingen. We moeten echter rekening houden met ons institutioneel kader. Voor de twee volgende verkiezingen, die van 2007 en van 2009, zijn de federale autoriteiten de organisator. Wij zijn enkel verantwoordelijk voor de organisatie van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen.

Voor de verkiezingen van 2007 zal hetzelfde gebeuren als bij de verkiezingen van 2006, vandaar dat de federale overheid 1.135.000 euro mee heeft betaald aan de organisatie van de jongste verkiezingen. Ze werken immers met hetzelfde systeem. Als de federale overheid voorstelt om de verkiezingen van 2009 volledig te elektroniseren, dan zijn wij zeker bereid om ons deel van de kosten te betalen. We zouden dat zelfs met

plezier doen, maar we kunnen niet in haar plaats beslissen, want zij is verantwoordelijk. Ons huidige systeem werd geüpdatet en gereviseerd, en kan volledig functioneren tot en met 2008.

Ook ik hoop dat zo snel mogelijk wordt overgestapt op een volledige elektronisering, maar het initiatief daartoe moet door de federale collega's worden genomen, want zij zijn verantwoordelijk voor de organisatie van de verkiezingen voor de Kamer en de Senaat in 2007 en voor die voor het gewest en Europa in 2009.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, wat is er intussen gebeurd in het licht van het samenwerkingsakkoord dat u hebt gesloten? Hebt u al meer informatie ontvangen van de federale overheid sinds mei? Welk voorstel werd door de werkgroep gedaan na de enquête door de universiteiten?

Minister Marino Keulen: Het gaat om een aantal theoretische opties, maar keuzes werden er niet gemaakt. De federale overheid moet de keuze maken. Als er een keuze wordt gemaakt, moet het gekozen systeem immers dienen voor alle verkiezingen, zowel voor de federale, als voor de gewestelijke en de Europese, als voor die van de gemeente- en de provincieraden.

Het probleem voor de federale overheid is dat in Frans-talig België het debat fundamenteel zal worden gevoerd pro of contra elektronisch stemmen. Daar vragen een aantal mensen zich af of het systeem wel volledig betrouwbaar is en of de objectiviteit en het geheim van de stemming volledig gewaarborgd kunnen worden. Nochtans hebben allerhande specialisten al lang bewezen dat het systeem tot en met veilig is. Ik zou niet liever willen dan een snelle invoering van de volledige elektronisering of de volledige automatisering van de verkiezingen, maar u begrijpt dat wij niet in de plaats kunnen treden van de federale overheid die de organisator is en de regie in handen heeft van de verkiezingen van 2007 en 2009. We kunnen moeilijk alles betalen vanuit Vlaanderen, het federale aandeel inclusief. Het institutionele en budgettaire kader moet correct worden toegepast.

Ik herhaal dat ik u voor wat de grond van de zaak betreft onmiddellijk de hand reik. Ook ik hoop dat we eerder morgen dan overmorgen overschakelen op de volledige automatisering, al was het maar omdat op die manier van de 54.000 mannen en vrouwen die zondag hun burgerplicht hebben verricht, ongeveer 14.500 mensen thuis kunnen blijven en dat de organisatie sneller, meer accuraat en objectiever kan verlopen.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, ik vind dat u inderdaad de ambitie moet hebben om dit af te dwingen. Uiteindelijk is het aantal mensen dubbel zo groot, want er worden evenveel plaatsvervangers opgeroepen.

Minister Marino Keulen: Dat klopt, maar effectief gaat het over 14.500 mensen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het functioneren van de flitspalen

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, leden van de regering, collega's, de politiek heeft de laatste tijd een reactief karakter. Denk aan de verstrenging van de wapenwet na een spijtige gebeurtenis in Antwerpen, denk aan de aanpassing van het jeugdsanctierecht eveneens als reactie op een gebeurtenis. Zo ook is de aanleiding van de twee laatste actuele vragen van vandaag een spijtige gebeurtenis van vorige week, het zware ongeval met dodelijke afloop in de Kennedytunnel te Antwerpen. Toen werd meteen gereageerd met twee maatregelen. De eerste maatregel is de beperking van de snelheid. Daarover wordt straks een vraag gesteld aan de minister van Openbare Werken. De andere maatregel betreft de flitspalen.

Het totstandkomen van de flitspalen kent een pijnlijke geschiedenis. Jaren geleden heeft ex-collega Malcorps daarover vragen gesteld. Toen waren er maar een paar flitspalen die werkten. Ondertussen zijn er veel flitspalen bijgekomen, van het soort dat de snelheid meet, en het soort dat aan kruispunten staat. Er blijven nog veel technische problemen, en ook wettelijke problemen inzake homologatie, die blijven hangen tussen gewesten en de federale overheid.

Mevrouw de minister, het gevolg is dat er nog maar een beperkt deel van de flitspalen werkt. De deadline die telkens wordt gesteld, wordt niet gehaald. De heer Peumans heeft daarover een vraag gesteld in de commissie. U hebt geantwoord dat het uw ambitie is om dat tegen juni 2006 in orde te brengen. Uit de discussies tussen minister Peeters en federaal minister Verwilghen begrijp ik dat de homologatie dit jaar misschien in orde komt.

Ondertussen blijft de verkeersveiligheid een groot probleem. Het is een van de belangrijkste zaken waar mensen van wakker liggen. Alle onderzoeken naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen hebben aangetoond dat daarover veel verwachtingen bestaan. Nu zijn twee maatregelen aangekondigd waarvan de één maar kan werken als de andere ook werkt. Snel-

heidsverlagende maatregelen werken alleen maar als de pakkans wordt verhoogd. De pakkans wordt verhoogd door betere controles en door de geroemde flitspalen. Maar dan moeten ze werken, ook officieel en geregistreerd, zodat de boetes die ze teweegbrengen, kunnen worden opgelegd.

Mevrouw de minister, wat is de stand van zaken? Wanneer zullen de flitspalen werken? Ze moeten niet beboeten om te beboeten. Het is een van de beste manieren om de verkeersveiligheid te verhogen en het aantal doden en zwaargewonden te verminderen. Bepaal vlug een deadline en zorg ervoor dat die wordt gehaald.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Stassen, ik wil het scepticisme in uw vraag nuanceren. Het verhaal van de flitspalen is er een van vele successen en van enkele problemen die ons allemaal frustreren. Er zijn veel flitspalen geplaatst. Die werken preventief en hebben de voorbije jaren de situatie op het terrein verbeterd. We zijn nog lang niet waar we moeten zijn. Dat heeft vooral te maken met technische problemen.

Vandaag hebben we twee soorten flitspalen. Eerst is er de roodlichtcamera-installatie die werkt met lussen op de grond. Met die camera's zijn er weinig of geen problemen. De problemen hebben vooral te maken met infrastructuurwerken of met aangereiden flitspalen of met vervanging.

De problemen die we kennen, hebben te maken met de snelheidscamera's die met het zogenaamde dopplerradareffect werken. We hebben heel wat problemen gehad met de homologatie daarvan.

Wat is de stand van zaken vandaag? De FOD Economie heeft meegedeeld dat het vanaf 3 juli mogelijk is om alle bestaande flitscamera's opnieuw in dienst te nemen eens de dubbele fototechnologie geïnstalleerd is. We zijn daar volop mee bezig. Van de 165 camera's van die soort werken er vandaag 40 opnieuw, 125 niet. Alle andere moeten tijdens de komende maanden worden onderworpen aan infrastructurele maatregelen. Dat heeft te maken met de werking en de homologatie zelf van de camera's en het effect van de weerspiegeling. Die maatregelen kunnen bestaan uit het afbakenen van parkeerplaatsen, het wegnemen van een verkeersbord omwille van weerspiegeling enzovoort. Het probleem heeft immers te maken met metaal in de nabijheid van de flitscamera's. Daar wordt op het terrein aan gewerkt. Ruim 10 procent zal moeten worden verplaatst.

Wat de digitale camera's betreft, heeft de federale minister van Economie aangekondigd dat het KB is voorgelegd aan de Raad van State. Tegen eind oktober wordt het terug verwacht. Er is ook een andere oplossing waar ik sterk voor pleit en die te maken heeft met de volgende federale verkiezingen. Er wordt veel gefocust op de

regionalisering van sociaal-economische dossiers maar het verkeersveiligheidsdossier blijft voor mij een toprioriteit. We moeten er dan ook voor zorgen dat de homologatie en alles wat daarmee te maken heeft, een Vlaamse bevoegdheid wordt.

Zodra de digitale camera's kunnen worden geplaatst, moet dat massaal gebeuren. Daarvoor is een investeringsprogramma nodig. Een digitale camera kan immers naast het beter registreren van snelheidsovertredingen nog heel wat andere zaken die ongelofelijk belangrijk zijn in het kader van de verkeersveiligheid. Zo kan worden nagegaan of er op de pechstrook wordt gereden, kunnen inhaalverboden worden gecontroleerd, kan een onderscheid worden gemaakt tussen de verschillende verkeersmodi enzovoort. Dat biedt heel wat perspectief voor de handhaving. De Vlaamse Regering heeft de ambitie om die handhaving in Vlaamse handen te krijgen.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de minister, misschien moet u eens een van de verhalen van Dario Fo lezen. Een van die verhalen komt erop neer dat drie keer wordt gewaarschuwd voor een tijger die niet afkomt. Een vierde keer komt de tijger wel en wordt heel het dorp opgegeten. Hier gebeurt net hetzelfde. Als mensen weten dat er camera's staan, gaan ze trager rijden. Zodra men echter weet dat die flitspalen niet werken, verliezen ze hun effect. Daardoor daalt de verkeersveiligheid, en dat is mijn bezorgdheid. Er is veel goede wil om de verkeersveiligheid te verhogen maar blijkbaar gaat dat om technische redenen niet. Als dat zo blijft doorgaan, zal de tijger binnenkort wel toeslaan.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer Stassen, ik ben het daar helemaal mee eens. Ik vrees ook dat als dit niet snel wordt rechtgetrokken en als Vlaanderen niet opnieuw sterk de nadruk legt op handhaving, de verkeerssituatie op de Vlaamse wegen, en zeker op de autosnelwegen, zal verslechteren. Vanuit menselijke, maar ook andere, overwegingen hebben we er alle baat bij ervoor te zorgen dat de verkeersveiligheid verder toeneemt.

De eerst klippen werden de afgelopen jaren genomen. Misschien waren dat de gemakkelijke klippen. Nu komen de moeilijkeren. We hebben een sterk handhavingsbeleid nodig om ze te nemen. Ik kan dat alleen maar beamen. Ik engageer me om daar verder aan te werken.

De heer Jos Stassen: Wij engageren ons om dit verder op te volgen zodat de zaak snel wordt opgelost, het liefst nog dit jaar.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jul Van Aperen tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over maatregelen voor de verbetering van de veiligheid in de Kennedytunnel

De voorzitter: De heer Van Aperen heeft het woord.

De heer Jul Van Aperen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, op 3 oktober is er een zeer spijtig en tragisch ongeval gebeurd in de Kennedytunnel. Spijtig genoeg is het niet het eerste ongeval op die plaats. Mijnheer de minister, u hebt vrij snel aangekondigd dat er maatregelen zouden worden genomen. De eerste maatregel was natuurlijk de beperking van de snelheid in de tunnel tot 70 kilometer per uur.

U hebt gisteren ook aangekondigd dat u zeer graag flietspalen of camera's zou installeren. Hopelijk werken die dan. U speelt de bal echter heel snel door naar de federale overheid. U stelt dat die camera's zeker en vast digitale beelden moeten opleveren. Voor de homologatie ervan is echter de federale regering bevoegd. Daarop moeten we dan weer wachten. Dat is ook enigszins wat minister Van Brempt daarnet heeft verteld.

Net als u ken ik die streek vrij goed. Het probleem is deels ook te wijten aan de infrastructuur. Voor de collega's die de toestand niet zo goed kennen, wil ik een en ander wel even verduidelijken. Als men van Gent naar Nederland rijdt, zijn er net voor de Kennedytunnel twee linkse oprit. Op zich is dat al zeer gevaarlijk. Juist na de Kennedytunnel is er een uitrit naar de A12 en het centrum van Antwerpen. Dat betekent dat de voertuigen die van links komen nauwelijks 1 kilometer de tijd hebben om in te voegen op het rechterrijvak. Door de verschillen in snelheden wordt de toestand op die plaats aartsgevaarlijk.

Dezelfde situatie doet zich voor richting Gent. Juist voor de tunnel komt de oprit van Antwerpen Centrum op de Ring. Bij het uitrijden van de tunnel volgen op minder dan 2 kilometer twee uitritten, respectievelijk naar Antwerpen Linkeroever en naar de expresweg N49.

Mijnheer de minister, wat was de oorzaak van het ongeval? Het is belangrijk dat we precies weten en correct analyseren wat er is gebeurd. Bent u het ermee eens dat de infrastructuur op die plaats niet optimaal is? Indien ja, aan welke oplossingen denkt u op korte en op langere termijn? U zou kunnen wachten tot de Oosterweelverbinding is afgewerkt. Het klopt dat de toestand dan zal verbeteren. Dat duurt echter nog 5 à 6 jaar. We kunnen het ons niet permitteren die onveilige toestand nog zo lang te laten aanslepen.

Het is niet de eerste keer dat daar een ongeval gebeurt. Waarom heeft het zo lang geduurd vooraleer er effectief

maatregelen werden genomen? Aan welke maatregelen denkt u om de verkeersveiligheid daar in de toekomst te verhogen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, mijnheer Van Aperen, de eerste vraag gaat over de oorzaak van het ongeval van begin oktober. U weet net als ik dat de Kennedytunnel op dit moment 135.000 voertuigen per dag moet verwerken. Hij is daar niet voor gemaakt. Mijnheer Van Aperen, het ongeval waar u naar verwijst, werd veroorzaakt door de te hoge snelheid van de betrokken voertuigen, en zeker van het voertuig dat verantwoordelijk is voor het accident. De snelheid was onaangepast, gelet op de situatie en de intensiteit van het verkeer in de tunnel.

Daarom heb ik als eerste maatregel beslist om de snelheid te verlagen. De snelheid wordt verlaagd van 6 uur tot 20 uur omdat de tunnel dan intensief wordt gebruikt. Er is een periode van heel hoge intensiteit die file veroorzaakt, een periode van minder hoge intensiteit waarbij een bepaalde snelheid kan worden gehaald en de nacht waarin de situatie volledig anders is. De 70 kilometer-per-uurmaatregel wordt permanent opgevolgd. Het Verkeerscentrum maakt me dagelijks de resultaten over omdat doorstroming heel belangrijk is. De rapporten die ik nu al heb gekregen, wijzen erop dat de files als gevolg van de maatregel niet extra langer zijn. Met hulp van de politie wordt de maatregel ook gehandhaafd. Als er geen handhaving is, dan hebben dergelijke maatregelen weinig effect.

Uw vraag met betrekking tot de infrastructuur is pertinent. Dat moet de oplossing zijn naast de digitale camera's die zo snel mogelijk geplaatst moeten kunnen worden. Ik vind het erg – maar dat is niet nieuw – dat mijn administratie nog steeds werkt met filmrolletjes die in de camera moeten worden gestopt en nadien er weer moeten worden uitgehaald. Dat is een archaïsche toestand in een tijdperk waarin iedereen constant met een digitale camera in zijn gsm rondloopt. Minister Van Brempt heeft daarnet al gezegd dat bevoegd minister Verwilghen daarmee bezig is en hopelijk is het juridische kader tegen eind dit jaar klaar.

Ik kom terug op de infrastructuur. Over vijf jaar moet de Oosterweelverbinding klaar zijn en zal de situatie in de Kennedytunnel volledig anders zijn omdat er dan geen enkele vrachtwagen meer door mag rijden. De vraag is natuurlijk wat er in de tussentijd zal gebeuren. Ik lees trouwens in de ogen van sommigen hier dat ze er niet in geloven dat over vijf jaar de Oosterweelverbinding af zal zijn. We doen er echter alles aan om de verbinding in die tijdspanne te realiseren.

Er zijn een aantal voorstellen die nu verder worden

bekeken. Maatregelen moeten met de nodige kennis en expertise worden getroffen. U hebt gelijk dat de Kennedytunnel erg specifiek is omdat er een aantal afritten zich kort na de tunnel situeren, zoals die naar de A12 naar Boom. Het is niet evident om in de tunnel van helemaal links naar rechts te moeten rijden om de afrit te kunnen nemen. Er moet eerst en vooral bijkomende signalisatie komen omdat die zeker voor verbetering vatbaar is. Ten tweede wordt de mogelijkheid onderzocht van volle witte lijnen. Uit een eerste analyse blijkt dit echter problematisch te zijn omdat er dan niet meer kan worden ingevoegd en geweeft.

De 70 kilometer-per-uurmaatregel is ingevoerd voor zes maanden. Daarna zullen we beslissen of die wordt aangehouden. Er komt daarnaast dus bijkomende signalisatie en er wordt ook nagegaan of de verlichting kan worden verbeterd.

We zijn daar dus volop mee bezig.

Het is natuurlijk spijtig dat zo'n ongeval zich heeft voorgedaan. We betreuren dat. In elk geval dringen er zich met de alsmaar toenemende verkeersintensiteit maatregelen op. Samen met u wil ik ervoor zorgen dat we in de mate van het mogelijke dat soort ongevallen met dodelijke afloop voorkomen.

De heer Jul Van Aperen: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Mijns inziens ontbreken er evenwel een aantal elementen. Ten eerste: ik veronderstel dat de minister wacht op de antwoorden van de administratie vooraleer hij probeert een inzicht te verwerven in het globale plaatje. Ik kan dat begrijpen. Men weet echter nu al dat de capaciteit van de Kennedytunnel te klein is. Men weet ook dat het Deurganckdok binnenkort volop zal worden benut, wat betekent dat er nog meer vervoer van Linkeroever zal komen. We weten ook dat de opritten aan de Linkeroever niet zomaar kunnen worden veranderd of weggenomen: ze moeten blijven.

Ik zou daarom willen suggereren om de administratie te vragen een onderzoek in te stellen of men, ten eerste, de afrit van de A12 zou kunnen sluiten en de afrit ter hoogte van het Crest Hotel eventueel uit te breiden, en ten tweede, of men de oprit ter hoogte van Antwerpen-Zuid zou kunnen sluiten. Die oprit is een zeer gevaarlijke verkeersplek, want daar daalt het zwaardere verkeer af, in de richting van de tunnel, maar tegelijkertijd komen er wagens langs rechts aangereden. Zowel voor de capaciteit als voor de veiligheid zou zo'n onderzoek voor verbeteringen kunnen zorgen. Wie van Linkeroever komt en langs links invoegt, maar binnen de afstand van één kilometer, na 500 of 600 meter, langs rechts moet uitvoegen, creëert onvermijdelijk levensgevaarlijke toestanden. Zonder de sluiting van de afrit is dat mijns inziens niet te verhelpen.

Minister Kris Peeters: Ik zal de suggesties van de heer Van Aperen door de administratie laten onderzoeken. Bijkomende maatregelen zullen worden genomen na grondig onderzoek.

De heer Jul Van Aperen: Kunt u me op de hoogte houden van de rapporten die de administratie zal opstellen en me informeren over de genomen maatregelen?

Minister Kris Peeters: Als ik dat niet zou doen, dan zult u daar zeker naar vragen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Paul Wille, Bart Martens, Erik Matthijs, Mark Demesmaeker, Jos Bex en Patrick Lachaert betreffende de bodemsanering en de bodembescherming – 867 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud werd na besprekingen op 15, 22 en 29 juni en 6 juli, op woensdag 12 juli 2006 het voorstel van decreet betreffende de bodemsanering en bodembescherming van de heren Paul Wille, Bart Martens, Erik Matthijs, Mark Demesmaeker, Jos Bex en Patrick Lachaert aangenomen met 13 stemmen.

Hierbij een kort overzicht van de voornaamste wijzigingen aan de bestaande krachtlijnen. Voor een gedetailleerd overzicht verwijs ik naar het gedrukte verslag. Het 'register verontreinigde gronden' ondergaat een naamsverandering, en wordt het 'grondeninformatieregister'. Het saneringsdoel wordt anders geformuleerd. Bij historische verontreiniging is het doel het risico voor mens en milieu wegwerken; bij nieuwe verontreiniging is het doel in eerste instantie een betere bodemkwaliteit te realiseren. Bij gemengde verontreiniging wordt getracht het onderscheid te maken: de nieuwe verontreiniging wordt behandeld zoals nieuwe verontreiniging; de historische volgens de regels die gelden voor historische verontreiniging. Indien het onderscheid niet kan worden gemaakt, dan wordt de verontreiniging aangepakt volgens de aard van het grootste aandeel ervan.

De selectie van saneringstechnieken gebeurt volgens het principe van BBT of beste beschikbare technieken,

en dit onafhankelijk van de financiële draagkracht van de saneringsplichtige. Toch moet de sanering financieel haalbaar zijn. Als dat niet het geval is, worden gebruiksbeperkingen of bestemmingsbeperkingen opgelegd. De sanering moet op ten minste het risico wegnemen voor mens en milieu.

Er is ook gestreefd naar een betere definiëring van de saneringsplichtige. Er wordt in een getrapte systeem voorzien met eerst de exploitant, dan de gebruiker en vervolgens de eigenaar. Wanneer de saneringsplichtige zijn verplichting niet nakomt, neemt de OVAM over in plaats van zich te wenden tot de volgende plichtige in het getrapte systeem. De kosten worden verhaald op de saneringsplichtige en de saneringsaansprakelijke. Er is een verduidelijking en een billijkere regeling voor de onschuldige exploitant, gebruiker en eigenaar.

Daarnaast wordt in een cofinanciering voorzien voor onbillijke situaties waarbij geen vrijstelling van saneringsplicht mogelijk is. Deze moet dan wel binnen de Europese richtlijnen over toegelaten staatsteun vallen. Bij historische verontreiniging blijft de aansprakelijkheid beperkt tot de kosten die nodig zijn om te voorkomen dat de bodemsanering zich verder verspreidt of een onmiddellijk gevaar vormt.

Het nieuwe voorstel voorziet in een betere regeling voor overdracht van vrijstellingen van saneringsplicht. De procedures voor bodemonderzoek werden vereenvoudigd. Er moeten ook minder bodemonderzoeken gebeuren, bijvoorbeeld niet telkens er een nieuwe huurder is.

Huur wordt niet meer gezien als overdracht en ook voor mede-eigendom is er een betere regeling uitgewerkt. De fasering van bodemonderzoek en sanering wordt mogelijk zodat bodemsanering interessanter wordt voor projectontwikkelaars.

Onnodige bodemonderzoeken bij al gesaneerde gronden en bij gronden waarop in het verleden een risicorichting gevestigd was maar waar geen vervuiling is geconstateerd, worden afgeschaft. Andere bodemattesten krijgen een langere geldigheidsduur, als dit verantwoord is. Om vertragingen te vermijden, gelden de conformiteitsattesten die door de OVAM worden gegeven voor een bodemsaneringsproject ook telkens als milieu- en stedenbouwkundige vergunning.

Naast deze wijzigingen in de bestaande krachtlijnen werden er ook een aantal nieuwe krachtlijnen toegevoegd. Zo is er een belangrijk hoofdstuk over bodembescherming. Het huidige decreet handelt alleen over bodemsanering, wat toch een end-of-the-pipemaatregel is.

Bodemaantasting kan het gevolg zijn van erosie, verlies van organische stof, verzuring, verdichting of verlies van bodemvruchtbaarheid. Tot nu toe bestaat er nog

geen rechtstreekse en gebiedsdekkende wetgeving rond bodembescherming. Het voorstel van decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering maatregelen kan vaststellen die tot doel hebben de bodem te beschermen. Het kan gaan om bindende voorschriften inzake het gebruik van de bodem, maar ook om steunmaatregelen, zoals subsidies. Hiermee volgt Vlaanderen een ontwikkeling die in enkele omringende landen al langer aan de gang is en waarbij het bodemsaneringsbeleid opgaat in een bodembeschermingsbeleid.

Er werd een afzonderlijke aanpak uitgewerkt voor het onderzoek en de sanering van onderwaterbodems. De onderwaterbodems vallen ook al onder de definitie van het huidige decreet, maar de procedures van oriënterende en beschrijvende bodemonderzoeken en dergelijke zijn niet zonder meer toepasbaar op bodems van waterlopen.

Het voorstel van decreet opteert daarom voor een specifieke regeling voor waterbodems, met een eigen onderzoeksmethodologie en een saneringsbeleid dat maximaal is afgestemd op het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid. De Vlaamse Regering kan uiteindelijk de prioriteiten bepalen inzake sanering, maar er wordt een duidelijke band gelegd met de prioriteiten die in het kader van de bekkenbeheersplannen inzake sanering van waterbodems worden gesteld.

Er wordt ook voorzien in een soepele regeling voor de bodemsanering bij schadegevallen. Voor schadegevallen zoals een lekkende tank of een ongeval met een vrachtwagen, is het niet aangewezen de lange procedure van het decreet te volgen. Er wordt een regeling voorgesteld die het voor de saneringsplichtige mogelijk maakt om snel, adequaat en kostenefficiënt op te treden met minimale administratieve formaliteiten.

In een aantal gevallen van mogelijke ernstige verontreiniging is het dan weer aangewezen om – in afwachting van meer gegevens over de verontreiniging en de mogelijkheid tot sanering – over te gaan tot risicobeheer in plaats van of in afwachting van sanering.

Het risicobeheer mag echter geen uitweg zijn om te ontkomen aan sanering wanneer die effectief nodig blijkt. Daarom moet OVAM het verzoek tot risicobeheer inwilligen en moet er een risicobeheersplan worden opgesteld evenals opvolgingsrapporten. Op basis daarvan kan OVAM beslissen dat toch tot sanering moet worden overgegaan. Deze nieuwe elementen zijn gebaseerd op de ervaringen met het huidige bodemsaneringsdecreet en de lessen die daaruit werden getrokken.

Op 29 juni 2006 hield de commissie een hoorzitting over het voorstel van decreet met de heer Jan Bouckaert

van het advocatenkantoor Stibbe en vertegenwoordigers van de Milieu- en Natuurraad (Minaraad), de Sociaal-economische Raad van Vlaanderen (SERV), het Vlaams Economisch Verbond/Kamers van Koophandel (Voka), de Vlaamse Confederatie Bouw (VCB), de Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer (FEBEM) en de Ondernemersvereniging Bodemsaneerders (OVB), de Bond Beter Leefmilieu (BBL) en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). De Vereniging van Erkende Bodemsaneringsdeskundigen (VEB) heeft schriftelijk een standpunt overgemaakt. De indieners van het voorstel van decreet hebben naar aanleiding van de hoorzitting amendementen opgesteld die tegemoetkomen aan diverse opmerkingen van de sprekers.

Volgende aandachtspunten werden niet in amendementen gegoten maar wel mondeling verduidelijkt: het grondeninformatieregister, het saneringscriterium bij historische bodemverontreiniging, overdrachten en ambtshalve tussenkomst van de OVAM.

Ook werden naar aanleiding van de hoorzittingen een aantal correcties bij de gedrukte toelichting bij het voorstel van decreet opgenomen. Hiervoor verwijs ik graag naar het verslag.

Tijdens de bespreking in de commissie kwamen volgende standpunten van de fracties naar voren. De VLD-fractie is blij met het voorstel omdat het de complexe regeling op vele punten duidelijker maakt. De Vlaams Belang-fractie meent dat het voorstel een belangrijke bijdrage en een vooruitgang zal betekenen in de aanpak van de bodemverontreiniging in Vlaanderen.

De fractie Groen! stelt dat dit voorstel van decreet heel wat verbeteringen bevat ten opzichte van het oude decreet. De mogelijkheid van het samenvoegen van het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek, een vereenvoudiging van de bepalingen inzake overdracht van appartementen, de verkorte procedure voor accidentele verontreiniging – zoals schadegevallen – het grondeninformatieregister en het principe van de bodembescherming ziet Groen! als positieve punten.

In de bespreking werd er tevens dieper ingegaan op vragen en opmerkingen over volgende onderwerpen: het grondeninformatieregister en de kennisvoorwaarde, de gemeentelijke inventaris, saneringskosten en standaardprocedure, de bescherming van het drinkwater, overdrachten, concessie en huur, hangende betwistingen, administratieve beroepsprocedures, cofinanciering, onschuldig bezit, vrijstelling periodiek BBO, aanvullend BBO, verkavelingsvergunningen op vervuild terrein, overstromingsgebieden enzovoort.

In het Vlaamse regeerakkoord 2004-2009 geeft de Vlaamse Regering aan dat het bodemsaneringsdecreet moet worden geëvalueerd met het oog op een betere

toepassing ervan en dat een hoofdstuk over bodembescherming moet worden toegevoegd. Verder wordt gesteld dat zal worden gezorgd voor kortere en efficiëntere procedures met minder vormvereisten, zonder dat dit de kwaliteit van de sanering aantast, en voor een snellere afhandeling door de Vlaamse Regering van de beroepen ingesteld tegen de beslissingen van OVAM inzake bodemsanering.

Het voorliggende voorstel van decreet is binnen dit kader tot stand gekomen. Ook werden de nodige aanpassingen gedaan om het voorstel in overeenstemming te brengen met de richtlijn 2004/35/EG van het Europese Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende de milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en het herstellen van milieuschade.

De Vlaamse Regering heeft in een nota de inhoud en structuur van het voorstel getoetst. Daarbij ging aandacht naar de aanpassing van de structuur van het decreet en de inhoudelijke bijsturing van een aantal bestaande krachtlijnen, waaronder het grondeninformatieregister, het saneringsdoel, de saneringsplicht en de vrijstelling ervan, de vereenvoudiging van de procedures en de oplossing van problemen met de overdracht van gronden. De regering heeft ook kennis genomen van de nieuwe krachtlijnen in het voorstel van decreet die betrekking hebben op de behandeling van de verontreiniging bij schadegevallen, het beperkt bodemsaneringsproject, het risicobeheer, de bodemsaneringsorganisaties, faillissementen, de sanering van waterbodems en de bodembescherming. Ook de verduidelijking en verfijning van bepaalde procedures en begrippen en de implementatie van de richtlijn milieuschade werd bekeken.

De Vlaamse Regering heeft op basis van deze analyse beslist om haar goedkeuring te hechten aan het voorstel van decreet betreffende de bodemsanering en bodembescherming. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, namens het Vlaams Belang meen ik te kunnen zeggen dat we zeer positief staan tegenover een nieuw Bodemsaneringsdecreet. Als men weet dat het Bodemsaneringsdecreet 10 jaar oud is, dan is het inderdaad, zoals de heer Wille zei in de commissie, hoog tijd om het Bodemsaneringsdecreet te herbekijken en te reorganiseren.

In dit nieuwe Bodemsaneringsdecreet zullen een aantal nieuwe elementen hopelijk de aanzet geven tot meer sanering. Ik denk dat dat toch wel de belangrijkste doelstelling is van dit decreet. Enerzijds hebben we het grondeninformatieregister, dat voortaan een duidelijke

databank zal moeten zijn over de toestand van de bodem in Vlaanderen. Ook de administratieve vereenvoudiging, waardoor voortaan de nadruk zal worden gelegd op de sanering in plaats van op de administratieve voorbereidende processen, is voor ons echter een zeer belangrijk element.

Mijnheer de minister, we hadden een aantal bekommernissen, die we ook in de commissie hebben aangekaart, zoals het mogelijk toenemende takenpakket van de gemeenten, door onder meer het bijhouden van een grondeninformatieregister. Ik denk dat hier nog heel wat overleg nodig is tussen de gemeenten en OVAM, om deze nieuwe databank – zoals ze toch mag worden genoemd – correct in te vullen. Ik kijk vooral uit naar wat de proefprojecten, die momenteel hierover lopen, zullen uitwijzen.

Een tweede belangrijke bekommernis is toch wel de kostenefficiënte aanpak. We hebben in het dossier van de bodemverontreiniging door lekkende stookolietanks meegemaakt dat burgers werden opgezadeld met hoge saneringskosten en bodemonderzoekskosten. Ik hoop dat dit decreet, dat een snelle en kostenefficiënte aanpak beoogt, zulke problemen in de toekomst zal voorkomen.

Mijnheer de minister, zoals ik daarnet al zei, is het Vlaams Belang bijzonder verheugd over dit nieuwe decreet. We menen dat we voor een deel ook kunnen zeggen dat we mee de aanzet hebben gegeven om te werken aan een nieuw, uitvoerbaar Bodemsaneringsdecreet. Zoals u namelijk weet, heeft onze fractie inmiddels meer dan 1 jaar geleden door middel van een resolutie zijn bekommernissen geuit over de brownfields, de vervuilde bedrijventerreinen. Het voorliggende decreet zal het mogelijk maken dat bedrijven sneller tot sanering kunnen overgaan, waardoor deze bedrijventerreinen ter beschikking zullen komen, in plaats van steeds opnieuw gronden te moeten ontwikkelen als nieuw bedrijventerrein. Het Vlaams Belang zal dit voorstel dan ook goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het was de bedoeling van de collega's Martens, Lachaert, Wille, Demesmaeker en Bex om het Bodemsaneringsdecreet werkbaarder te maken. We zijn daar volgens mij in geslaagd, ook dankzij de medewerking van het kabinet van de minister en dankzij de uitstekende kennis van de mensen van de Openbare Vlaamse Afvalmaatschappij.

Ik zal kort de veranderingen aan het decreet van 1995 en enkele nieuwe zaken toelichten, en mijn collega's zullen dan wel de rest van het verhaal vertellen, zodat we niet in herhaling vallen. De indieners hebben ernaar gestreefd een logische opbouw van het decreet te beko-

men, met als doel de overzichtelijkheid en de toegankelijkheid van dit voorstel van decreet nog te vergroten.

Inhoudelijk werd het decreet van 1995 op een aantal krachtlijnen bijgestuurd. Ik noem er een vijftal op. Ten eerste – de verslaggeefster verwees er ook al naar – is er de identificatie en de inventarisatie van de gronden, het grondeninformatieregister. Het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering voorziet – dat weet u allemaal – in een register van verontreinigde gronden. Iemand die iets verkoopt of aankoopt, wordt daarmee geconfronteerd bij de notaris. Het voorstel vormt dit register om tot een volledige databank, waarin de gegevens van elke door de OVAM geïdentificeerde grond worden opgenomen, ongeacht de aanwezigheid van verontreiniging van de grond. De wijziging van de benaming van het register neemt dan ook het stigmatiserende effect van de opname van een grond in het register van de verontreinigde gronden weg.

Het tweede punt waaraan we belangrijke wijzigingen hebben aangebracht, is het saneringsdoel. Het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering wou de achtergrondwaarden voor bodemkwaliteit bereiken bij bodemsanering. Dit doel werd in de praktijk zelden bereikt.

In het voorstel van decreet moet men bij de sanering van een nieuwe bodemverontreiniging in eerste instantie een betere bodemkwaliteit verkrijgen dan bepaald door de toepasselijke richtwaarden voor de bodemkwaliteit. Deze richtwaarden laten toe dat na sanering de bodem zonder beperking alle functies kan vervullen. Bij historische verontreiniging moet de bodemsanering er minstens op gericht zijn om alle risico's voor mens en milieu in de toekomst te vermijden. Voor de sanering geldt het principe van de beste beschikbare technieken tegen een aanvaardbare kostprijs, niet de financiële draagkracht van de saneringsplichtige.

Het is nodig te benadrukken dat de bodemsanering niet beschouwd kan worden als een gebruikelijke exploitatie, gekoppeld aan een productieproces. Bodemsanering brengt soms tijdelijk een overbelasting mee, maar is erop gericht om de globale kwaliteit te verbeteren. Zo heeft het bodemdecreet met een eigen vergunningsstelsel een bijzondere plaats, naast de andere milieu-decreten.

Indien het saneringsproject helemaal niet haalbaar is, worden gebruikbeperkingen of beperking van bestemming opgelegd. Sanering moet dan minimum het risico voor mens en milieu wegnemen.

In het voorstel van decreet wordt de loskoppeling tussen de administratieve saneringsplicht en de aansprake-

lijkheid voor de kosten van de saneringsplicht behouden. De regeling over de aanduiding van de saneringsplichtige, de saneringsplicht en de vrijstelling worden verfijnd, om redenen van rechtszekerheid en billijkheid.

De aanduiding van de saneringsplichtige persoon gebeurt in een getrap systeem. De saneringsplicht ligt eerst bij de exploitant, dan bij de gebruiker en ten slotte bij de eigenaar. Als de saneringsplichtige persoon in gebreke blijft, zal de OVAM ambtshalve optreden en de kosten verhalen op de in gebreke blijvende plichtige en de saneringsaansprakelijke.

De exploitant of de gebruiker worden vrijgesteld van saneringsplicht, als ze aantonen dat ze de verontreiniging niet zelf hebben veroorzaakt en de verontreiniging niet tot stand is gekomen terwijl ze de grond in gebruik hadden. De vrijstellingsvoorwaarde van het niet op de hoogte zijn of behoren te zijn die op de eigenaar van toepassing is, wordt door de Vlaamse Regering, door het invoeren van weerlegbare en onweerlegbare vermoedens, bijgestuurd op basis van objectieve factoren als het tijdstip van verwerving van de grond, het tijdstip van de verontreiniging, de aard van de verontreiniging enzovoort. Ook de OVAM zelf kan op basis van het dossier over de verontreinigde grond beslissen dat de exploitant, de gebruiker of de eigenaar voldoet aan de decretale vrijstellingsvoorwaarden.

Een derde wijziging gaat over de fondsen of koepelorganisaties. Een fonds of koepelorganisatie kan de onderzoeks- en bodemsaneringsverplichtingen van de saneringsplichtige overnemen, ook buiten de overdrachtprocedure. De Vlaamse Regering kan op verzoek een draagkrachtregeling toekennen aan de saneringsplichtige, indien die onvoldoende vermogen heeft om het bodemonderzoek of de sanering te financieren of prefinancieren. De financiële draagkrachtregeling heeft tot doel de financiële lasten te spreiden in de tijd. De Vlaamse Regering kan eveneens een cofinancieringsregeling uitwerken om onbillijke situaties weg te werken. De regering bepaalt in welke gevallen de vrijstelling van de saneringsplicht kan worden overgedragen.

Een vierde belangrijke vereenvoudiging betreft de vereenvoudiging en flexibilisering van de procedures.

De procedure voor de opmaak van een beschrijvend bodemonderzoek wordt vereenvoudigd. Tussentijdse rapporten worden immers geschrapt. Een oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek kan in één beweging worden uitgevoerd. Het beschrijvend bodemonderzoek en de bodemsanering kunnen ook gefaseerd worden, waarbij een prioritaire aanpak van de bron van de verontreiniging wordt vooropgesteld. Dit maakt afstemming op bouwprojecten realistisch en mogelijk.

Het voorstel voorziet eveneens in standaardprocedures

voor bodemonderzoek, bodemprojecten en bodemsaneringswerken. Het eisen van financiële zekerheden die los staan van een overdracht, wordt geschrapt om geen bijkomende lasten op te leggen aan de beheerder van een grond.

Een vijfde wijziging behelst de overdracht van gronden. Hier hebben de indieners gezocht naar een oplossing voor een aantal bestaande problemen die in de loop van de toepassing van het decreet van 1995 naar boven waren gekomen. Persoonlijke gebruiksrechten zoals huur, handelshuur en pacht, vallen niet langer onder het toepassingsgebied van de bijzondere overdrachtprocedure. In het voorliggende voorstel krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om een billijke regeling uit te werken voor de overdracht van appartementen op risicogronden. Ook bij de overdracht van risicogronden in het algemeen, kan de Vlaamse Regering de verplichting tot het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek bijsturen zoals bij de overdracht van gronden, waarop in het verleden risico-inrichtingen werden geëxploiteerd, als er gesaneerd is met eindverklaring, als de verontreiniging niet op de over te dragen grond tot stand is gekomen, of als er uit het recentste bodemonderzoek blijkt dat er geen verontreiniging vastgesteld werd of niet in die mate dat er moet worden overgegaan tot een beschrijvend bodemonderzoek. Ook de geldigheidsduur van het oriënterend bodemonderzoek bij vroegere risico-inrichtingen kan worden uitgebreid van twee naar vijf jaar. In het voorstel wordt in de mogelijkheid voorzien om risicogronden via een versnelde procedure over te dragen mits de verwerfer de nodige garanties stelt.

Ik wil nog enkele nieuwe krachtlijnen bespreken. Zo is er de behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen. In het voorliggende voorstel wordt voorzien in een efficiënte regeling voor de behandeling van bodemverontreiniging bij schadegevallen, bijvoorbeeld het overvullen van een dieseltank, die het voor de saneringsplichtige mogelijk maakt snel, adequaat en kostenefficiënt op te treden met minimale administratieve formaliteiten.

Een volgende krachtlijn is de mogelijkheid van een beperkt bodemsaneringsproject. Als bodemverontreiniging kan worden behandeld door saneringswerken die maximaal 180 dagen in beslag nemen, is er een regeling die het mogelijk maakt adequaat en kostenefficiënt op te treden met minimale administratieve formaliteiten

Vervolgens is er het risicobeheer. In voorliggend voorstel wordt bepaald dat de saneringsplichtige in geval van een ernstige historische bodemverontreiniging bij de OVAM een verzoek kan indienen om over te gaan tot risicobeheer in plaats van of in afwachting van bodemsanering.

Een andere krachtlijn behelst de bodemsaneringorganisaties. Er kunnen sectorale bodemsaneringorganisaties opgericht worden, en er zijn er al opgericht, om voor een bepaalde industriële sector bodemverontreiniging te voorkomen en te beheersen en bij verontreiniging de bodemsanering te begeleiden en te stimuleren. Een belangrijk instrument daartoe is de invoering van een bodempreventie- en bodembeheersplan.

Vervolgens kom ik tot de problemen bij faillissementen. De Vlaamse Regering kan een regeling uitwerken waarbij een derde persoon cofinanciering kan bekomen bij de overname van de saneringsplicht van een gefailleerde vennootschap of handelaar die een risico-inrichting exploiteert, om te vermijden dat finaal de OVAM moet overgaan tot ambtshalve bodemsanering waarbij de kans op een succesvolle recuperatie van de saneringskosten of van een deel daarvan, minimaal of onbestaande is.

Nieuw is dat in het voorliggende voorstel een specifieke regeling wordt uitgewerkt voor het onderzoek en de sanering van waterbodems.

Tot slot is er de bodembescherming.

Verscheidene aspecten van de bodembescherming worden momenteel gedeeltelijk gedekt door andere delen van de Vlaamse gewestwetgeving. Dan denk ik aan de mestwetgeving, het decreet houdende de milieuvergunningen, de ruimtelijke ordening, het Landschapsdecreet, de wetgeving betreffende de archeologie en het Bosdecreet. Het toepassingsgebied van de titel Bodembescherming wordt in dit voorstel van decreet dan ook beperkt tot aangelegenheden die niet of onvoldoende worden geregeld door een andere wetgeving.

Ik heb daarover een vraag, mijnheer de minister. In landbouwmiddens leven er nogal wat vragen met betrekking tot titel IV over de bodembescherming van het voorliggende voorstel, meer specifiek over artikel 167 en de bijhorende memorie van toelichting. Artikel 167 bepaalt immers dat de Vlaamse Regering maatregelen kan nemen ter bescherming van de bodem, en dat deze maatregelen algemene, bindende voorschriften met betrekking tot het gebruik van de bodem kunnen inhouden. Die maatregelen passen in het beleid ter vermindering van erosie en andere aantasting van de bodem met onomkeerbare schade als gevolg.

De memorie van toelichting bij artikel 167 verwijst naar allerlei beperkingen, gaande van het verbod op het telen van bepaalde gewassen en de verplichte omzetting van akkerland naar grasland tot zelfs verplichte bebossing. Mijnheer de minister, ik veronderstel dat ter zake het nodige overleg met eigenaars en gebruikers-pachters van de akkers en bodems in kwestie zal kunnen worden georganiseerd. Er is ook een voorstel van kaderrichtlijn van de Europese Commissie over het gebruik en de

bescherming van de bodem in voorbereiding. Vandaar ook mijn vraag: hoe zullen de uitvoeringsbesluiten van artikel 167 van het voorstel van decreet worden opgesteld? Zult u daadwerkelijk acties voorstellen aan de regering? Is er voorzien in overleg?

Tot slot werd in dit voorstel van decreet ook nog in enkele verduidelijkingen en verfijningen van bepaalde procedures voorzien. Zo worden de principes van de regelingen inzake het grondverzet, momenteel uitwerkt in hoofdstuk X van het Vlarebo, in het voorstel decreet verankerd, met het oog op de rechtszekerheid.

Dan is er het administratief beroep. De twee georganiseerde beroepsprocedures waarin is voorzien in het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, worden in dit voorstel op elkaar afgestemd.

Vervolgens is er de terugvordering van de kosten van het ambtshalve optreden door de OVAM. Het voorstel voorziet uitdrukkelijk in een rechtsgrond die het de OVAM zonder betwisting mogelijk moet maken om de door haar gemaakte kosten van een ambtshalve sanering terug te vorderen van de aansprakelijke, indien ze optreedt omdat de saneringsplichtige werd vrijgesteld van de saneringsplicht op grond van het zogenaamde statuut van het onschuldig bezit.

Ten slotte is er de implementatie van de richtlijn inzake milieuschade, de richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de raad van 21 april 2004 betreffende de milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade. Die richtlijn was al goed geconcretiseerd door de saneringsplicht bij nieuwe bodemverontreiniging in het decreet van februari 1995 betreffende de bodemsanering. Om het voorliggende voorstel in overeenstemming te brengen met de richtlijn, werd de omschrijving van de bodemsaneringsnormen aangepast en de invulling van de saneringsplichtige persoon beperkt bijgestuurd, waardoor duidelijker wordt aangegeven dat de exploitant van de schadeverwekkende activiteit het herstel moet uitvoeren.

Tot slot wil ik nogmaals de andere leden danken voor de samenwerking. Mijn fractie staat ten volle achter de uitvoering van dit voorstel van decreet. (*Applaus bij CD&V en VLD-Vivant*)

De voorzitter: De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, geduld is een mooie deugd. Voor wie ze wil beoefenen, heb ik twee raadgevingen: ga intensief yoga beoefenen of probeer een voorstel van decreet in te dienen inzake bodemsanering. Dat vraagt immers geduld. Het is een moeilijke en

technische materie. Ze is delicaat, ze is ideologisch, ze is financieel en milieutechnisch zwaar.

Dat bleek al toen het eerste decreet in 1995 werd goedgekeurd. Dat gebeurde onder leiding van voormalig minister De Batselier.

Mijnheer de minister, vooral na 2003 vergeleed het decreet en werd een herziening absoluut noodzakelijk. Toen u aantrad met een nieuwe regering, heb ik u een brief geschreven. Ik ging daarbij uit van het regeerakkoord en verstoutte me om via een voorstel te proberen om iets aan de kwestie te doen. Het was mijn bedoeling om te evolueren van een bodemsaneringsprocessende decreet naar een bodemsaneringsdecreet. Mijn vrees was in eerste instantie dat de goodwill van de publieke opinie inzake bodemsanering zou verdwijnen onder druk van de kleine man die de vele problemen niet kon overzien en onder druk van het bedrijfsleven. Ik heb nooit verzwegen dat de positie van OVAM in het bestaande decreet vatbaar was voor veel kritiek. In een aantal dossiers waren ze immers rechter en partij.

Ik was ervan overtuigd dat we te doen hadden met een wat de economen 'managable problem' noemen. Het probleem kon worden opgelost omdat het zich in het verleden situeerde. Ik wist dat we met 20 percent van de kosten 80 percent van de bodemsaneringen zouden kunnen uitvoeren indien de politieke wil aanwezig was. Omdat het om een 'managable problem' ging, zijn we er ook aan begonnen.

Het is juist dat het voorstel een politiek compromis vormt, maar tegelijkertijd heeft het alles in zich van een voorstel van decreet – waarmee ik niet wil zeggen dat een voorstel van decreet beter zou zijn dan een ontwerp van decreet. In de loop van de tijd is er een symbiose ontstaan van de visies die wij naar voren brachten en van die van de mensen van OVAM, want bij OVAM is er in de loop van de discussie een mentaliteitswijziging ontstaan. Bij een aantal van mijn oordelen en van mijn vooroordelen heb ik kunnen vaststellen dat ofwel zij ofwel wij de zaken hebben genuanceerd. Naar mijn aanvoelen is de mentaliteit in dit dossier grondig gewijzigd, ook bij OVAM. Dat blijkt uit de voorliggende tekst. Die bevat een administratieve vereenvoudiging en versoepelingen. Naar mijn aanvoelen is dit een gunstige evolutie. Bovendien is er de financiële inbreng via de sectorfondsen en de prefinanciering. Die instrumenten zullen ertoe leiden dat we daadwerkelijk zullen saneren.

Natuurlijk moet de uitvoering er nog komen en daarom, mijnheer de minister, kijk ik nog eens diep in uw ogen. U moet ervoor zorgen dat we niet opnieuw verglijden, dat we niet opnieuw vervallen in regelneverij en dat er minder gedingen en beroepen komen dan in het verleden. U moet ervoor zorgen dat we dit beheersbare probleem op een heel korte termijn van 10 tot 15 jaar heb-

ben opgelost. De mentaliteit die nadien nodig is, is er een van bijzondere gestrengheid. Bij elke nieuwe bodemverontreiniging moeten we heel resoluut, klaar en duidelijk de verantwoordelijkheden leggen waar ze liggen. De laatste jaren gebeurde dat onvoldoende. De komende jaren moeten we voldoende evaluatiemomenten inbouwen in het parlement en conclusies trekken als dat nodig is. Nu u ook het gunstige en goede initiatief hebt genomen om met 'hearings' om te weten te komen wat men hierover denkt, ben ik bijzonder benieuwd om te vernemen of de respons op een breed maatschappelijk draagvlak ook positief is.

De manier waarop we – en dat is merkwaardig – over alle partijgrenzen heen in de commissie tot een visie zijn gekomen, vormt het bewijs dat gewone parlementsleden over een bijzonder technische materie zoals deze een voorstel van decreet kunnen indienen. Het moge geen zelfgenoegzaamheid zijn. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onze fractie is uitermate tevreden over het voorliggende voorstel van decreet. Ik wil de collega-indieners, de kabinetmedewerkers en de mensen van OVAM uitdrukkelijk bedanken voor hun inspanningen, die tot dit resultaat hebben geleid. We zijn verheugd over de administratieve vereenvoudigingen die dit voorstel van decreet meebrengt. Sommige procedures die als heel tijdrovend en overbodig werden beschouwd door alle betrokkenen, worden nu afgeschaft. Er is geen verplichting meer tot het opmaken van een voorstel van beschrijvend bodemonderzoek, sommige tussentijdse rapporten vallen weg, het wordt mogelijk om een oriënterend, samen met een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren.

Voor heel wat burgers zal dit voorstel van decreet een vereenvoudiging betekenen. Mensen die een appartement huren in een blok dat werd gebouwd op een risicogrunder of in de buurt van een risicoactiviteit, zullen niet meer voor elke nieuwe huurovereenkomst een bodemattest moeten aanvragen. Mensen die een appartement willen verkopen, zullen geen bodemonderzoek meer moeten uitvoeren. Dat kan worden overgedragen aan de vereniging van mede-eigenaars. Dergelijke vereenvoudigingen zullen de burger plezier en een pak extra administratieve overlast wegwerken, zonder te raken aan de rechtsbescherming van de huurder of van de koper van een nieuwe woongelegenheden.

We zijn vooral verheugd over de nieuwe aanpak van het voorstel van decreet. We stappen af van een louter curatieve aanpak, die enkel focuste op bodemsanering en op de opkuis van wat verontreinigd was. We evolueren naar een integraal bodembeheer met een preventief luik. We hebben een bodembeschermingsluik aan het bodemsaneringsluik toegevoegd. Dat moet de

Vlaamse Regering in staat stellen om, naast steunmaatregelen ook bindende voorschriften uit te vaardigen inzake duurzaam bodemgebruik. Op die manier kan worden voorkomen dat nieuwe bodemverontreiniging ontstaat, dat bodems eroderen of verslepen en dat er structuurbederf is.

Als ze dat wil, kan de Vlaamse Regering een verplichting invoeren om in erosiegevoelige gebieden een bodembedekking in te voeren, en de landbouwers te laten ploegen volgens de hoogtelijnen, in plaats van van boven naar beneden. Die maatregelen kunnen ervoor zorgen dat bodems niet meer eroderen en de akkers niet meer in de riolen of op de straten terecht komen. De Vlaamse Regering heeft aan dit voorstel van decreet een goede kapstok om de grote problemen inzake bodemerosie die in sommige regio's bestaan, aan te pakken.

We zijn ook verheugd over de specifieke regeling die we inbouwen over de aanpak van de onderwaterbodemverontreiniging. In het vorige bodemsaneringsdecreet werden onderwaterbodems wel gevat door de definitie van bodem, maar er was geen specifieke aanpak van de onderwaterbodemverontreiniging. We voorzien nu uitdrukkelijk in procedures voor de monitoring en sanering van de onderwaterbodems. Dat wordt ook maximaal afgestemd op de aanpak in het decreet op het integraal waterbeleid. Die moet ertoe leiden dat tegen 2015 alle waterlopen in Vlaanderen schoon zijn en aan een goede ecologische kwaliteit voldoen, zoals Europa het wil.

Het is ook nuttig dat we een decretale basis hebben voor de aparte aanpak van accidentele verontreiniging. OVAM had daarin al een zekere pragmatiek ontwikkeld maar die miste eigenlijk een rechtsbasis. Met dit voorstel van decreet creëren we die rechtsbasis. Uiteraard heeft het geen zin om bij een accidentele verontreiniging door bijvoorbeeld een ongeval met een tankwagen, de officiële procedure en de bodemonderzoeken af te wachten. Op zo'n moment moet kort op de bal kunnen worden gespeeld en moet snel kunnen worden opgetreden. Dat wordt mogelijk met die decretale basis.

We zijn pragmatisch te werk gegaan met dit voorstel van decreet. We hebben ervoor gezorgd dat het saneringsdoel niet meer de achtergrondwaarde is zoals dat in het huidige bodemsaneringsbeleid is, maar een richtwaarde die een multifunctioneel gebruik van de bodem mogelijk maakt. We hebben uitdrukkelijk gesteld dat bij het saneren van nieuwe bodemverontreinigingen het resultaat moet zijn dat de gesaneerde bodem al zijn functies moet kunnen blijven vervullen, en dit onafgezien van de bestemming van de bodem. Het is voor ons heel belangrijk dat de multifunctionaliteit gegarandeerd blijft. Ook de bodemsaneerders zelf die we tijdens de hoorzitting hebben uitgenodigd, hebben gezegd dat terugsaneren tot de achtergrondwaarde vele bedrijven afschrikt om tot bodemsanering over te gaan. Door een pragmatische hou-

ding aan te nemen zal sneller en meer gesaneerd worden.

Waarom zouden we strenger moeten zijn voor bodemsanering dan voor bodemverzet? Voor het aanvoeren en verplaatsen van bodems in Vlaanderen hebben we de eis opgelegd dat ze aan de richtwaarde van bodems moeten voldoen. De kwaliteit moet niet dezelfde zijn als de achtergrondwaarde van maagdelijke bodems. Voor ons had het weinig zin om bij de sanering van een industriegebied een hogere kwaliteit op te leggen dan bij het aanvoeren van een bodem in het groene tuintje van een particulier. We moeten niet heiliger zijn dan de paus.

We zijn ook pragmatisch geweest door te voorzien in een gefaseerde aanpak van de bodemsanering. We maken het met dit voorstel van decreet mogelijk om eerst op te treden daar waar de situatie het ernstigst is. Eerst moet dus de kern van een bodemvervuiling worden aangepakt, en daarna pas de pluim die zich over een groter gebied uitstrekt.

Ook het risicobeheer speelt in op die pragmatiek. Het risicobeheer bepaalt dat voor een aantal welomschreven gevallen de sanering kan worden uitgesteld. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat het risicobeheer een achterpoort wordt om saneringen op de lange baan te schuiven of er definitief van af te geraken. We hebben duidelijk omschreven in welke gevallen risicobeheer mogelijk is, bijvoorbeeld wanneer de ernst van de verontreiniging moeilijk kan worden ingeschat, wanneer er nog geen beschikbare saneringstechnieken zijn voor een bepaald type van bodemverontreiniging, of wanneer de bedrijfsexploitatie het nog niet mogelijk maakt om tot een bepaalde sanering over te gaan. In die gevallen kan worden overgestapt naar risicobeheer dat de maximale afstemming met het vastgoedbeheer mogelijk maakt. Er zijn voldoende garanties ingebouwd om te voorkomen dat het risicobeheer een achterpoort wordt om aan bodemsanering te ontsnappen. De voorwaarden voor een risicobeheer zijn duidelijk omschreven.

We hebben ook een opportuniteitsbeoordeling door de OVAM in de tekst opgenomen. De OVAM moet uiteindelijk haar fiat geven over de aanvraag om tot risicobeheer over te gaan. Er is nu een systematiek van jaarlijkse, periodieke opvolgingsrapporten op basis waarvan de OVAM ook bijkomende beschermingsmaatregelen kan opleggen om tot sanering over te gaan.

De pragmatiek die we in dit dossier aan de dag hebben gelegd, zal niet leiden tot extra milieurisico's, wel integendeel. We denken dat ze zal leiden tot meer en snellere saneringen, en vooral een efficiëntere aanpak van de bodemverontreiniging in Vlaanderen.

Beste collega's, mijnheer de minister, het parlement heeft zijn werk gedaan. Ik sluit me wat dat betreft aan bij wat de heer Wille heeft gezegd. Dikwijls wordt het parlement verweten dat het weinig doet, dat het enkel een stemmachine voor de regering is. In dit dossier wordt bewezen dat het wel degelijk eigen, ook moeilijke initiatieven kan nemen en tot een goed einde brengen. De aanpak van complexe materies zoals bodemsanering en -beleid heeft dat bewezen.

Net als in de vorige legislatuur, toen er een integraal waterbeleid op poten werd gezet, wordt nu met dit voorstel een integraal bodembeleid ontwikkeld. Nu is het aan de uitvoerende macht, aan de regering om daar een invulling aan te geven. Uiteraard moet er nog veel werk worden geleverd om de uitvoeringsbesluiten te schrijven en Vlarebo aan te passen. We kijken reikhalzend uit naar het resultaat daarvan.

Uiteraard is het ook de uitvoerende macht die de nodige centen op tafel zal moeten leggen om ervoor te zorgen dat het voorstel kan worden uitgevoerd. We hebben de cofinanciering mogelijk gemaakt. Die cofinanciering slaat op de sectorfondsen om voor een hele sector bepaalde bodemsaneringen uit te voeren. Ik denk aan de sector van de droogkuis of van de garagisten. Ook is het nu mogelijk om een cofinanciering uit te werken voor individuele saneringen.

In antwoord op een actuele vraag over de extra budgettaire ruimte heeft minister Van Mechelen daarnet gezegd dat ze niet mag worden aangewend voor recurrente uitgaven maar wel voor eenmalige investeringen tijdens deze legislatuur. Uiteraard valt ook het opkuisen van ons ecologisch passief onder de eenmalige uitgaven. We moeten toch eens afgeraken van de historische verontreiniging. Misschien kan een deel van de extra budgettaire ruimte worden ingezet om het ecologisch passief weg te werken. Uiteindelijk komt dat mens en milieu ten goede. Het voorkomt dat de volgende generaties met nog hogere kosten worden geconfronteerd. Door de verontreiniging nu niet aan te pakken, deint het probleem nog verder uit. De saneringskosten zouden daarvoor nog verder toenemen. Het saneren van de terreinen kan er ook voor zorgen dat er bijkomende ruimte vrijkomt voor wonen, voor industrie, zonder dat we maagdelijke terreinen moeten aansnijden. Mijnheer de minister, ik raad de regering aan om een deel van haar extra budgettaire ruimte te gebruiken voor investeringen in het opkuisen van ons ecologisch passief.

Beste collega's, mijnheer de minister, er spelen zich in Vlaanderen nog een pak familiale drama's af van mensen die worden geconfronteerd met lekkende stookolietanks. Ze worden verplicht de sanering alsnog op zich te nemen. Ik weet ook dat er al zeer lang wordt gepraat met de federale overheid en de andere gewesten over een federale intergewestelijke aanpak van die problematiek.

Via dit voorstel wordt de mogelijkheid gecreëerd om sectorfondsen en sectoriële bodemorganisaties op te richten.

Mijnheer de minister, ik heb al verscheidene keren gepolst in hoeverre u geen werk zou moeten maken van een plan B, met name de oprichting van een sectoriële bodemorganisatie om de bodemverontreiniging die werd veroorzaakt door lekkende stookolietanks op te kuisen. Zowel het milieu in Vlaanderen als heel wat gezinnen die nu met heel wat kopzorgen zitten, zouden er wel bij varen. De kosten voor het saneren zijn torenhoog.

De decretale basis is nu geschapen om voor die mensen een eigen Vlaamse oplossing uit te werken die de zaak de wereld uit kan helpen. Het voorstel van decreet biedt voor ons heel wat nieuwe mogelijkheden. Het zal ertoe leiden dat er minder bedrijven failliet gaan, dat er minder paperasserie is en dat er meer en sneller wordt gesaneerd. Om die redenen zal onze fractie dit voorstel van decreet volmondig goedkeuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de commissie hebben we een goede discussie over dit onderwerp gehad. Mevrouw Demeulenaere heeft daarnet gezegd dat er een vrij grote consensus was, en dat klopt ook wat betreft de spelregels en de vereenvoudigingen. Ik zal de positieve vereenvoudigingen niet herhalen. De consensus is echter minder groot als het gaat over een aantal fundamentele uitgangspunten van het decreet. Het decreet zet een aantal stappen achteruit op dat vlak.

Mijnheer de minister, u was deze week op Ifest en u hebt er gezegd dat Vlaanderen inzake bodemsaneringsbeleid tot de top in Europa behoort. Dat is terecht, maar ik vrees dat als de principes uit dit voorstel op een foute manier worden uitgevoerd, we dan de koppitie zullen verliezen. Bovendien zal het een rem zetten op een aantal innovatieve projecten rond bodemsaneringsbeleid. We hebben op Ifest een aantal zaken op vlak van sanering gezien die tien jaar geleden niet mogelijk waren. Daarom vind ik een aantal fundamentele principes uit dit voorstel niet goed.

Ten eerste is de algemene doelstelling van het decreet vaag en algemeen geformuleerd. Sinds 1995 zijn er het decreet en het Vlaamse Milieubeleidsplan, die heel duidelijk zeggen dat de verontreiniging in Vlaanderen een ernstig probleem is en dat we tegen 2036 die ernstige verontreiniging willen proberen weg te nemen. Daar vind ik in de doelstelling van het voorstel van decreet niets van terug. Dat is een gemiste kans. Bovendien wordt niet meer over het voorkomingsbeginsel

gesproken. De heer Matthijs heeft in de commissie gezegd dat dit in het decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid staat, en dat klopt, maar het was goed geweest als het voorkomingsprincipe naast behoud en herstel van de bodem als eerste missie in dergelijk belangrijk voorstel van decreet had gestaan.

De heer Bart Martens: Mijnheer Daems, u zegt dat de doelstelling om de verontreiniging tegen 2036 op te kuisen, niet is opgenomen in dit voorstel van decreet. Waarom heeft Groen! zelf in het voorstel van decreet dat de heer Malcorps op het einde van de vorige legislatuur had neergelegd, die doelstelling ook niet opgenomen? U komt ons verwijten dat we sommige bepalingen niet opnemen die in het voorstel van Groen! ook niet terug te vinden waren. Ik vind dat kort door de bocht. In de commissie is gezegd dat de meerderheid wil blijven vasthouden aan de doelstellingen uit het Milieubeleidsplan en dat we alles in het werk zullen stellen om die te realiseren.

Ik heb nog een tweede punt. U zegt dat er niets over preventie in de doelstellingen staat. Dat is echt niet het geval. In artikel 3 pleiten we voor het herstel en behoud van de bodemkwaliteit in Vlaanderen. Dat impliceert een preventiebeleid.

De heer Rudi Daems: Ik voel me niet verantwoordelijk voor een tekst uit de afgelopen zittingsperiode. Dit debat is al met de minister gevoerd, naar aanleiding van het Vlaams Milieubeleidsplan. Milieubeleidsplanning en langetermijndoelstellingen nemen een minder belangrijke plaats in het beleid van deze regering in dan in deze van de vorige regeringen. Het was beter geweest als dat in het decreet was geïntegreerd.

Uw punten van kritiek gaan over behoud en herstel. Het voorkomen van verontreiniging en erosie lijkt me evenwel belangrijker dan te proberen om de toestand te behouden of te herstellen.

De heer Bart Martens: Preventie staat uitdrukkelijk in artikel 3 vermeld. Daarin staat dat het beleid in de eerste plaats is gericht op het voorkomen van bodemverontreiniging. U moet ons dus niet komen verwijten dat preventie en preventieve doelstellingen afwezig zijn.

De heer Rudi Daems: Mijn tweede punt van kritiek betreft het verlaten van de achtergrondwaarden als doelstelling. In vergelijking met het decreet van 1995 valt men in dit decreet terug op de richtwaarden. Wij betreuren dit, ook al zijn we er ons voldoende van bewust dat het behalen van achtergrondwaarden in veel bodemsaneringsdossiers een zware opdracht is. Bovendien worden de achtergrondwaarden voor de nieuwe verontreiniging verlaten. Op die manier wordt een stuk nieuwe verontreiniging decretaal verankerd. Een beetje verontreiniging wordt eigenlijk toegelaten.

Het pleidooi van de heer Martens voor een meer pragmatische aanpak heeft ons niet kunnen overtuigen. Ik vind dat je dit niet in een kaderdecreet opneemt. Pragmatisme is gerust verdedigbaar in uitvoeringsbesluiten, waar bijvoorbeeld het principe van de best beschikbare technologie zonder buitensporige kosten kan worden gehanteerd om terugsaneerwaarden te bepalen die eventueel afwijken van de achtergrondwaarden uit het decreet. Dit BATNEC-principe heeft als bijkomend voordeel dat het decreet zelf op een flexibele wijze in een veranderende omgeving kan worden toegepast, en zonder dat het moet worden gewijzigd. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de positieve zaken die op de vakbeurs Ifest worden tentoongesteld. Saneren tot de achtergrondwaarden is overigens voor bepaalde parameters vandaag nog niet mogelijk. In de toekomst kan dat echter wel het geval zijn.

Mijn derde punt van kritiek gaat over risicobeheer. De heer Martens maakte er een allusie op. Het betreft de artikelen 20 en 83. Ondanks verklaringen van collega's van de meerderheid dat risicobeheer eerder de uitzondering dan de regel moet zijn en dat risicobeheer er is in afwachting van een definitieve sanering, stel ik vast dat dit onvoldoende in het decreet en de memorie van toelichting staat. Risicobeheer komt erin voor in de plaats van een bodemsanering, of in afwachting van een bodemsanering. Ik weet wel dat de heer Martens zal verwijzen naar de restricties in de memorie van toelichting. Mijns inziens zijn ze evenwel niet voldoende aanwezig in het decreet zelf, waardoor risicobeheer van 'vervelende' saneringen een permanente zaak zullen worden, in plaats van het overgangsregime zoals u dat voorstelt.

De heer Bart Martens: Er staat niet 'in afwachting van', maar 'in afwachting van of in de plaats van bodemsanering'. De reden is dat men pas tot risicobeheer kan overgaan wanneer men zicht krijgt op de ernst van de bodemverontreiniging. Na monitoring en een inzicht in de verspreidingsaard van de bodemverontreiniging kan blijken dat de onderzochte bodemverontreiniging geen ernstige bedreiging voor het milieu vormt. In dat geval moet men uiteraard niet overgaan tot bodemsanering. Het zou bijgevolg dom zijn om risicobeheer alleen op te vatten als een regime in afwachting van bodemsanering; in het vermelde geval komt risicobeheer in de plaats van bodemsanering.

De heer Rudi Daems: Ik vind dat een heel belangrijke aanvulling.

Toch vrees ik dat we door de diverse interpretatiemogelijkheden van de term risicobeheer in de toekomst valkuilen zullen creëren.

Ik heb bovendien een economisch argument tegen deze formulering. Er kan rechtsonzekerheid ontstaan en de

saneringsplichtige, een privépersoon of de overheid, hoeft niet per se iets te ondernemen. Heel wat instanties hebben op dat risico gewezen. Ik denk bijvoorbeeld aan de Vlaamse Confederatie van de Bouw. Deze vereniging zegt dat als risicobeheer inderdaad veelvuldig wordt toegepast, het onzekerheidsgevoel kan toenemen. Ik denk bijvoorbeeld aan de overdracht, met alle gevolgen voor onder meer de brownfieldprojecten of de stads-kernvernieuwing.

Ook het advocatenbureau Stibbe stelt dat het juridisch compleet vaag is waar het risicobeheer stopt en sanering begint. Febem stelt dat het risicobeheer niet in de plaats mag komen van saneringsmaatregelen. U zegt daarnet hetzelfde, maar stelt toch voor om duidelijkere criteria op te nemen voor de mate waarin risicobeheer als overgangssituatie mogelijk is. De Vlaamse Vereniging van Erkende Bodemsaneringdeskundigen stelt dat hier de slinger te veel de andere kant uitgaat.

In het regeerakkoord staat dat het bodemsaneringdecreet wordt ingevuld in het kader van duurzame ontwikkeling. Onze fractie geeft daar een andere invulling aan. Ik maak graag met u een afspraak binnen tien jaar om het bodemsaneringsbeleid van de voorbije tien jaar te evalueren.

Ik heb nog opmerkingen betreffende de procedure. Het was een vrij goede discussie tijdens de hoorzitting binnen de commissie. Dat heeft geleid tot een veertigtal amendementen. De meeste waren vrij technisch van aard. Enkele van onze amendementen zijn eveneens goedgekeurd, wat wij zeker appreciëren. Toch zijn we verbaasd dat het voorstel van decreet vandaag al op de plenaire agenda staat.

We hebben erop aangedrongen – ook de collega's van het Vlaams Belang deden dat – het advies van de Raad van State te vragen. Hetzelfde geldt voor de SERV en de MiNa-Raad. Zij hebben een advies ingediend op basis van een voorstel van decreet dat verschilt van het huidige. Zo konden zij zich niet uitspreken over essentiële wijzigingen zoals het saneringsdoel en het principe van risicobeheer. De heer Lachaert beaamde dit tijdens de commissievergadering en u opperde de wenselijkheid van een bijkomend advies.

Er was eveneens een amendement van onze fractie dat positief werd bevonden, al mankeerde een technisch element. Ik heb het amendement op basis daarvan teruggetrokken. Ik heb zopas van de heer Lachaert vernomen dat er een repliek is geformuleerd op dat amendement. Ik vind het jammer dat ik het niet op voorhand heb gekregen. Dan had ik de amendementen die vandaag ter stemming op tafel liggen niet moeten indienen.

Ik stel bovendien vast dat er daarnaast nog amendementen zijn bijgekomen waarover we niet konden discussiëren

omdat we er de kans niet toe kregen. Ik heb wat bedenkingen bij een van de amendementen, namelijk het amendement op artikel 177 of de overgangsbepaling. Ik begrijp waarom dit amendement is geschreven. Men wilde rechtszekerheid creëren voor bestaande situaties. Dit amendement is juridisch voor ongelooflijk veel interpretatie vatbaar en is niet sluitend geschreven. Ik stel vast dat het niet mogelijk is om de OVAM-beslissingen te betwisten bij de Vlaamse Regering.

Is het misschien de bedoeling om alle lopende beroepen tegen OVAM-beslissingen bij de Vlaamse Regering in één handtekening af te handelen? Kan er nu effectief nog een beroep worden ingesteld? Worden door dit amendement alle uitspraken van de Vlaamse Regering inzake het statuut van de onschuldige bezitter bevestigd?

Er zijn evenwel een aantal beroepsbeslissingen van de Vlaamse Regering die betwist worden voor de Raad van State. Wat zijn de consequenties daarvan?

Misschien is er toch iets te snel gehandeld. Ik denk dat het nuttig zou geweest zijn om dit decreet voor nog minstens een lezing en bespreking van de laatste amendementen in de commissie te behandelen.

Tot slot wil ik nog even stilstaan bij het budgettaire aspect. Het voorstel van decreet bevat een uitbreiding van de cofinancieringsmogelijkheden vanuit de overheid, een verruiming van de definitie van onschuldig bezitter van vervuilde gronden en een aparte regeling voor de sanering van onderwaterbodems. Door dit laatste kan men iets sneller terechtkomen bij de waterloopbeheerder, de overheid, in plaats van bij de vervuiler. Daar hangt een kostenplaatje aan. Ik verwacht dat de behoefte aan ambtshalve sanering fors zal stijgen. Ik hoop dat de regering dan ook zal voorzien in bijkomende middelen voor bodemsanering zoals ook collega Martens daarnet vroeg. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Mijnheer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, dit voorstel van decreet komt voort uit een parlementair initiatief en een regeringsinitiatief uit vorige legislatuur. Het voorstel van decreet is zeer technisch, daarom is er wellicht geen pers aanwezig. Mocht het over het vinkendecreet gaan, dan zou er wel meer pers aanwezig zijn. Het tv-programma TerZake wil zulke onderwerpen ook niet brengen. Als voorzitter van de commissie wil ik mijn respect betuigen aan al diegenen die dit voorstel maandenlang voorbereid hebben.

We hebben de werkzaamheden afgesloten begin juli. Zo konden de verschillende verenigingen en specialis-

ten kijken of er nog iets veranderd of verbeterd moest worden aan het voorstel. Ik heb zelf de MiNa-Raad en de SERV gevraagd om de huidige versie na te kijken. We hebben enkel opmerkingen gekregen van de Koninklijke Federatie van Notarissen, opmerkingen die technische verbeteringen zijn.

Er zijn meer dan 40 amendementen ingediend tijdens de commissiewerkzaamheden. Vandaag zijn er nog eens acht amendementen voorgelegd, waarvan zeven technische verbeteringen inhouden. Slechts één is een inhoudelijk amendement, amendement nummer 45 op artikel 116.

Alle inhoudelijke elementen van die discussie over de lopende zaken zijn behandeld in de commissie, zoals u daarnet aanhaalde. Het is zo dat de lopende zaken verder blijven lopen en door de bestaande regelgeving worden behandeld, en dat het niet die juridische consequentie heeft die u eraan wil verbinden. Dit was mijn antwoord op uw laatste punt.

Ik ben ook blij dat de heer Martens heeft gezegd dat het pragmatisme onder ons moet heersen. Het is altijd belangrijk bij de benadering van een probleem om een zekere vorm van pragmatisme aan te hangen en de symbolen soms een beetje te laten voor wat ze zijn. We moeten de zaak vooral ook technisch bekijken, want meestal is het zo dat, hoe meer men een zaak technisch bekijkt, hoe minder symbolen er overblijven. Er blijven namelijk dikwijls maar zeer weinig politieke wegen over om zeer delicate problemen op te lossen. Tot zover mijn korte antwoord.

Wat de twee amendementen van de heer Daems betreft, had ik graag geweten of hij nog steeds van plan is ze in te dienen. Ik heb sinds augustus iedere week gebeld om een antwoord op die amendementen te krijgen en heb dat pas gisteren ontvangen. Ik heb het de heer Daems dan ook niet eerder kunnen doorspelen. Als de heer Daems die amendementen aanhoudt, dan moet ik daar een antwoord op geven, dat echter heel technisch is.

De heer Rudi Daems: Mijnheer Lachaert, ik heb zonet van u een uitgebreide technisch-juridische nota ontvangen, die ik echter nog niet heb kunnen bekijken. Ik weet dus nog niet of de inhoud daarvan ons voldoende kan overtuigen. Ik zou dus toch willen vragen om de amendementen aan te houden.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, het gaat hier om nogal saai kost. Ik zou daarom willen voorstellen om deze tekst niet voor te lezen, maar aan de leden rond te delen, zodat men weet waarom we de amendementen niet aanvaardden.

De voorzitter: Ik had begrepen dat de heer Daems nu toch wel enige toelichting wenste.

De heer Rudi Daems: Als die toelichting aan de leden wordt rondgedeeld, zonder dat die moet worden voorgelezen, vormt dat voor mij geen probleem. Ik houd wel de amendementen aan.

De heer Patrick Lachaert: Er is een zeer uitgebreid technisch antwoord op de amendementen van de heer Daems, dat dus aan de leden zal worden rondgedeeld. Dan zal ik het erbij houden, mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dat ik als voorzitter van de commissie trots ben op dit werkstuk. *(Applaus)*

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ten eerste wil ik hier uitdrukkelijk namens mezelf en de Vlaamse Regering benadrukken dat het parlement, waarvan de voorzitter zegt dat het moet worden opgewaarderd, in dit heel technisch maar ook heel belangrijk dossier echt puik werk heeft afgeleverd. Ik wil daarvoor niet alleen de voorzitter van de commissie maar ook alle leden en zeker de zes leden die het hebben ingediend, van harte feliciteren. Het toont aan – het is daarstraks al even aangestipt – dat parlementsleden in dit parlement met heel veel energie en met heel veel kennis van zaken aan dit decreet, dat van 1995 dateert en dus nu tiener is geworden en in de pubertijdjaren zou terechtkomen, een pragmatische aanpak heeft toegevoegd, om ervoor te zorgen dat het Bodemsaneringsdecreet ook in de toekomst heel efficiënt en heel realistisch, mijnheer Daems, kan worden toegepast. Mijn hartelijke dank daarvoor. Ik denk ook dat de experts, zowel van OVAM als andere, hier ook schitterend werk hebben geleverd en dat ook mijn kabinet een kleine bijdrage heeft geleverd om tot een goed einde te komen, maar ere wie ere toekomt: het zijn de voorzitter en de leden van de commissie en de indieners in het bijzonder die hier alle eer mogen opeisen.

Dit gezegd zijnde, heb ik begrepen dat de heer Matthijs een vraag heeft gesteld omtrent artikel 167, waarnaar ook de heer Martens heeft verwezen.

Ik denk dat het artikel en de memorie van toelichting vrij duidelijk zijn. Ik wil onderstrepen dat het de bedoeling is van de regering om, in het kader van de Europese richtlijn die op ons afkomt, het probleem van de grondwettelijke beperking voor private eigendommen te verduidelijken. Er worden wel verbodsbepalingen opgelegd in de uitvoeringsbesluiten, maar geen gebruiksverplichtingen die op basis van de Grondwet niet mogelijk zijn. Ook in de memorie van toelichting staan de voorbeelden. In bepaalde periodes kwetsbare bodems op een bepaalde manier ploegen, de weiden scheuren of kwetsbare bodems niet onbedekt laten, worden als nuttige maatregelen opgesomd, maar de uitvoeringsbepalingen bevatten geen gebodsbepalingen in verband met het grondgebruik. Dat is duidelijk.

Mijnheer Wille, uw geduld werd jarenlang op de proef gesteld. Het is altijd belangrijk om te wachten op goede resultaten. Ik denk dat uw geduld zeker gehonoreerd wordt. Ik wil u ook uitdrukkelijk danken voor de initiatieven die u ook vroeger al hebt genomen. Het is uw zorg dat ook de uitvoeringsbesluiten die praktische, realistische visie meegeven en met de nodige zorg worden opgemaakt. Ik zal er alles aan doen om u ook op dit punt niet teleur te stellen.

Het spreekt voor zich dat zowel de nieuwe decreetgeving als de praktische uitvoering op gezette tijden aan een evaluatie onderworpen moeten worden in dit parlement.

Mijnheer Martens, u hebt al verschillende keren, ook in de commissie, vragen gesteld over de problematiek van de lekkende stookolietanks. Het is een dossier dat maar niet afgerond geraakt. U kunt erop rekenen dat we ook in dit nieuwe politieke jaar daar verder aan werken. U vraagt wanneer plan b in werking wordt gesteld, want het is belangrijk dat een oplossing geboden wordt voor een probleem dat voor een aantal mensen heel belangrijk is. U mag erop rekenen dat we die oplossing zullen vinden. Ik zal de volgende weken ook initiatieven nemen, onder meer met de sector, om na te gaan hoe we een oplossing kunnen vinden.

Mijnheer Daems, ik denk dat de opmerkingen die u hebt geformuleerd en waar ook de heer Martens en de heer Lachaert op gereageerd hebben, ook in de commissie aan bod zijn gekomen. We zullen aantonen dat dit decreet in de praktijk voor betere, efficiëntere en pragmatische resultaten zal zorgen dan in het verleden het geval was. Ik wil wel onderstrepen dat met decreet van 1995 tot nu toe heel wat werd gerealiseerd op het terrein.

Collega's, de budgettaire impact en de bijkomende middelen komen elke begrotingsronde aan bod. Er zijn al stappen gezet naar bijkomende middelen voor de sanering van bodemverontreiniging in Vlaanderen. Hoe sneller we dit historisch passief oplossen, hoe beter voor de toekomstige generaties, maar dat heeft natuurlijk alles te maken met evenwichten en andere vragen die tijdens begrotingsbesprekingen aan bod komen.

Mevrouw de voorzitter, ook al is de pers niet aanwezig, dit parlement heeft met dit werkstuk puik werk afgeleverd. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 867/5*).

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 2. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 867/8*)

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 3 tot en met 19 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 20. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 867/6*)

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 21 tot en met 28 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 29. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 867/8*)

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 30 tot en met 103 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 104. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 867/6*)

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 105 tot en met 115 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er zijn amendementen op artikel 116. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 867/6*)

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 117 tot en met 130 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 131. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. 2005-2006, nr. 867/6*)

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 132 tot en met 140 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 141. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 867/7)

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 142 tot en met 176 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 177. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 867/6)

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 178 wordt zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

AANPASSING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Vermeiren, secretaris, heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, de raad van bestuur van het viWTA wenst de functie van communicatieverantwoordelijke om te zetten in de functie van kantoor- en relatiebeheerder. Het Bureau staat achter dit voorstel. We vragen daarom aan de plenaire vergadering dit te bevestigen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van de personeelsformatie van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ROUWHULDE

De voorzitter: Dames en heren, mag ik u enige ogenblikken ingetogenheid vragen ter nagedachtenis van wijlen Mik Babylon, gewezen lid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

– *De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen enige ogenblikken stilte in acht.*

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Paul Wille, Bart Martens, Erik Matthijs, Mark Demesmaeker, Jos Bex en Patrick Lachaert betreffende de bodemsanering en de bodembescherming – 867 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 2, 20, 29, 104, 116, 131, 141 en 177 en over de artikelen 2, 20, 29, 104, 116, 131, 141 en 177 van het voorstel van decreet van de heren Wille, Martens, Matthijs, Demesmaeker, Bex en Lachaert betreffende de bodemsanering en de bodembescherming.

Aan de orde is de stemming over amendement 49 van de heer Daems op artikel 2.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
98 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 2.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
95 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Artikel 2 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 41 van de heer Lachaert op artikel 20.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 20.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
95 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het aldus geamendeerde artikel 20 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 50 van de heer Daems op artikel 29.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
99 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 29.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Artikel 29 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 42 van de heer Lachaert op artikel 104.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 104.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Het aldus geamendeerde artikel 104 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 43 van de heer Lachaert op artikel 116.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 44 van de heer Lachaert op artikel 116.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 45 van de heer Lachaert op artikel 116.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 116.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Het aldus geamendeerde artikel 116 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 46 van de heer Lachaert op artikel 131.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 131.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
94 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben neen geantwoord.

Het aldus geamendeerde artikel is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 48 van de heer Lachaert op artikel 141.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 141.

Stemming nr. 16

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Het aldus geamendeerde artikel is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 47 van de heer Lachaert op artikel 177.

Stemming nr. 17

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 177.

Stemming nr. 18

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Het aldus geamendeerde artikel is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 19

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 18 oktober om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.19 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Sabine Poleyn, Stefaan Sintobin, Gerda Van Steenberge: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande: buitenslands;

Michèle Hostekint: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Louis Bril, Stefaan De Clerck, Jean-Marie Dedecker, Herman De Reuse, Bart Somers.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom

Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen,

Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe,

Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie,

Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier

Stemming nr. 15:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 16:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor,

Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 17:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 18:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline

Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 19:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels
